

ANKKURITOIMINTA SALOSSA

Moniviranomaisyhteistyötä parhaimmillaan

Anu Loponen

11/2020

Tiivistelmä

Tekijä(t)	Tutkinto
Anu Lopenen	Poliisi (AMK)
Julkaisun nimi	Julkisuusaste
Ankkuritoiminta Salossa – Moniviranomaisyhteistyötä parhaimmillaan	Julkinen
Ohjaaja	Opinnäytetyön muoto
Tomi Kataja & Nipa Puolamäki	Tutkimuksellinen opinnäytetyö
Tiivistelmä	
<p>Tässä opinnäytetyössä tutkitaan, miten moniviranomaisyhteistyö toimii Salon ankkurissa ja mikä yhteistyön merkitys on. Työssä tarkastellaan myös sijainnin vaikutusta yhteistyöhön ja turvallisuuteen koko tiimin ollessa sijoitettuna Salon poliisiasemalle. Tämän lisäksi tutkimus tuo esiin toiminnan kehittämiskohteita ja tulevaisuuden näkymiä.</p> <p>Tutkimus toteutettiin laadullisella tutkimusmenetelmällä haastatteleamalla Salon ankkuritiimin jäsenet, johon kuuluu poliisi, sosiaalityöntekijä ja psykiatrinen sairaanhoitaja. Heidän lisäksi työhön haastateltiin yksi poliisimies valvonta- ja hälytyssektorilta, jolta haettiin näkökulmaa yhteistyöhön ja sen toimivuuteen ankkurin ja valvontasektorin välillä. Haastattelut toteutettiin harjoitteluni aikana Salon poliisiasemalla.</p> <p>Haastattelujen perusteella yhteistyö Salon ankkuritiimissä on erittäin hyvällä tasolla. Yhtenä avaintekijänä yhteistyön sujumuuteen on sijainti, joka vaikuttaa positiivisesti nopeaan tiedonvaihtoon, luottamukseen sekä yhteisten päämäärien rakentamiseen. Vaikka yhteistyö on hyvällä tasolla, niin toimintaa voidaan kehittää entistä paremmaksi erilaisilla työnohjauksilla ja koulutuspäivillä. Tutkimuksen valossa myös tulevaisuus näyttää hyvältä, sillä toiminta on tullut jäädäkseen. Näkyvyyttä ja kontakteja, niin nuoriin kuin maahanmuuttajiin tulisi kuitenkin lisätä, sillä sitä kautta luodaan positiivista kuvaa myös viranomaisyhteistyötä kohtaan.</p>	
Sivumäärä	Tarkastuskuukausi ja -vuosi
38	11/2020
Avainsanat	
Ankkuri, ankkuritoiminta, moniviranomaisyhteistyö, ennalta estävä, nuori, rikos, poliisi, sosiaalityöntekijä, psykiatrinen sairaanhoitaja	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	2
1.1 Työn tavoite ja tarkoitus	2
1.2 Aiemmat tutkimukset	3
1.3 Työn rakenne	5
2 TUTKIMUKSEN TEOREETTINEN VIITEKEHYS.....	6
2.1 Nuoret ja rikollisuus	6
2.1.1 Nuorisoriikollisuuden syyt.....	7
2.2 Poliisin ennalta estävä toiminta	8
2.2.1 Ankkuritoiminta.....	9
2.2.2 Ankkuritoiminnan prosessinkuvaus.....	11
2.3 Salo toimintaympäristönä	12
2.3.1 Salon poliisiasema	13
2.3.2 Nuorten rikollisuustilanne Salossa.....	13
2.3.3 Ankkuritoiminta Salossa.....	15
3 TUTKIMUSMENETELMÄT.....	18
3.1 Laadullinen tutkimus	18
3.2 Haastattelu	19
3.3 Haastateltavat henkilöt	20
3.4 Litterointi ja sisällön analyysi	21
4 TUTKIMUKSEN TULOKSET	23
4.1 Moniviranomaisyhteistyö ja sen merkitys Salon ankkurissa	23
4.2 Ankkurin yhteistyö rikostorjunta- sekä valvonta- ja hälytyssektorin kanssa	25
4.3 Sijainnin merkitys yhteistyöhön ja turvallisuuteen	27
4.4 Yhteistyön kehittäminen ja tulevaisuuden näkymät.....	29
5 POHDINTAA	32
5.1 Johtopäätökset	32
5.2 Reliabiliteetti ja validiteetti	33
5.3 Työn onnistuminen.....	34
LÄHTEET	36

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni idea lähti siitä, kun olin työharjoittelussa Salon poliisiasemalla. Tiesin jo ennen harjoittelua, että halusin tehdä työni liittyen ennalta estävään työhön ja nuoriin, mutta en tiennyt miltä kantilta lähtisin asiaa tutkimaan. Ei mennyt kauaakaan, kun tein jo yhteistyötä Ankkuritiimin sosiaalityöntekijän kanssa, jota kautta innostuin Ankkuritoiminnasta ja sen tekemästä moniviranomaisyhteistyöstä. Oli siis luontevaa valita kyseinen aihe tutkittavaksi.

Salon Ankkuritiimissä työskentelee poliisin lisäksi sosiaalityöntekijä ja psykiatrinen sairaanhoitaja. Toimintaa voidaan kutsua moniviranomaistoiminnaksi ja sen tarkoituksena on puuttua varhaisessa vaiheessa lasten ja nuorten rikollisuuteen, sekä ehkäistä perhe- ja lähisuhdeväkivaltaa. (Rikksentorjunta, luettu 9.10.2020.)

Aiheeni on ajankohtainen ja tärkeä, sillä ennalta estävä työ on poliisilaissa säädetty, joka-päiväinen tehtävä, jolla ylläpidetään yhteiskunnan ja ihmisten turvallisuutta sekä luottamusta poliisiin. (Enska, Sisäministeriö 2019:3, 10.) Haasteita ennalta estävään työhön tuovat vähäiset resurssit ja huonot asenteet, joiden mukaan ennalta estävä työ olisi vähempiarvoista työtä verrattuna poliisin muihin tehtäviin. Vaikka ennalta estävän työn hyviä puolia on vaikea mitata, niin tulosten valossa on selvää, että työ säästää resursseja sekä yhteiskunnan varoja. (Eml.)

Tänä päivänä Ankkuritoiminta on kehittynyt pysyväksi toimintamalliksi, jonka ansioista moniammatillisella yhteistyöllä on pystytty auttamaan nuorten lisäksi perheitä sekä syrjäytymisvaarassa olevia. (Sisäministeriön tiedote 41/2020.)

1.1 Työn tavoite ja tarkoitus

Ankkuritoiminta on käsitteenä laaja kokonaisuus ja toimintatavat vaihtelevat paikkakunnan, alueen ja tarpeiden mukaan, jonka vuoksi rajasin työni käsittelemään ainoastaan Salon ankkuritoimintaa. Opinnäytetyön tarkoitus oli tutkia ankkuritoimintaa ja sen tekemää moniviranomaisyhteistyötä koko tiimin ollessa sijoitettuna Salon poliisiasemalle. Tarkoituksena oli selvittää, mitkä seikat vaikuttavat onnistuneeseen yhteistyöhön ja mikä merkitys sillä on.

Toteutin työni laadullisena tutkimuksena ja valitsin tutkimusmenetelmäksi haastattelut. Haastattelin Salon ankkuritiimin jäsenet sekä yhden poliisimiehen valvonta- ja hälytyssektorilta. Tavoitteeni haastattelujen avulla oli saada selville yhteistyön tämänhetkisen tilanteen lisäksi, mikä merkitys sijainnilla on yhteistyöhön ja turvallisuuteen. Tarkastelin työssäni myös seikkoja, mitkä voisivat kehittää toimintaa paremmaksi ja miltä tulevaisuus näyttää toiminnan osalta.

Aiheen pohjalta tiivistin työni kolmeen tutkimuskysymykseen:

- 1. Mikä on moniviranomaisyhteistyön tämänhetkinen tila ja merkitys Salon ankkurissa?*
- 2. Mikä on ankkuritiimin sijainnin merkitys yhteistyön ja turvallisuuden kannalta Salon poliisissa?*
- 3. Mitkä ovat ankkuritiimin tulevaisuuden näkymät ja mahdolliset kehittämiskohteet?*

1.2 Aiemmat tutkimukset

Ankkuritoiminta on käynnistynyt Hämeenlinnassa jo 2000-luvun alkupuolella ja on sittemmin laajentunut hyvien käytäntöjen kautta kansalliseksi toimintatavaksi. (Airaksinen, Kangasniemi & Moilanen 2019, 9.) Ankkuritoiminta on moniammatillista toimintaa, jonka vuoksi aiheesta on tehty lukuisia määriä erilaisia katselmuksia, esityksiä ja tutkimuksia niin poliisin, kuin myös muiden alojen näkökulmasta.

Ankkuritoiminnan käsikirjan on Sisäministeriön julkaisu vuodelta 2019. Käytin kyseistä tuotosta yhtenä keskeisimpänä lähteenä opinnäytetyössäni, sillä se on erittäin kattava tietopaketti ja tehty yhteistyössä valtakunnallisen ankkuritoiminnan kehittämisryhmän, sisäministeriön, poliisihallituksen ja Itä-Suomen yliopiston kanssa. Käsikirjan tarkoituksena on tukea ankkuritoiminnan toteuttamista, kehittämistä ja arviointia Suomessa. (Airaksinen, Kangasniemi & Moilanen 2019, 9.) Ankkuritoiminta eroaa toimintatavoiltaan eri puolella maata alueellisten tarpeiden mukaan, jonka vuoksi ankkurikäsikirjan tavoitteena onkin ohjata ankkuritoimintaa yhtenäisempään suuntaan. Se mahdollistaa sen, että ankkurin asiakkailta olisi mahdollisimman yhdenvertaiset mahdollisuudet palveluihin (Eml.)

Aiheeseen liittyviä tutkimuksia ovat tehneet myös poliisiammattikorkeakoulun opiskelijat. Marjo Heinonen on tehnyt vuonna 2019 toiminnallisen opinnäytetyön: ”Ankkuritoiminta: uhka vai mahdollisuus parempaan huomiseen?” Heinonen on tehnyt oppaan Ankkuritoiminnasta sen kohdehenkilöille ja lähiomaisille. Oppaan tarkoitus on kertoa nuorelle ja heidän lähiomaisilleen, mitä ankkuritoiminta on. (Heinonen 2019, 2.) Heinonen on perehtynyt hyvin ankkuritoimintamalliin sekä ennalta estävään työhön ja tuo työssään esille, että ankkurin tavoitteena on tähdätä nuoren hyvinvointiin, tarkoituksena tuoda positiivista kuvaa ja luottamusta. Ankkuritoiminta on myös toimiva kokonaisuus ja toiminnan avulla kohdehenkilö välttyy monen eri tahon asiakkuudesta sekä tiedot viranomaisten välillä siirtyvät reaaliajassa heidän työskennellessä yhdessä. (Eml.)

Antti Ikonen on tehnyt vuonna 2019 tutkimuksellisen opinnäytetyön: ”Kop, kop, hei, meil oli tällänen keikka” Poliisin ja sosiaalipäivystyksen yhteistyö Päijät-Hämeen alueella. Ikonen tutki työssään sijainnin merkitystä, poliisin ja sosiaalipäivystyksen ollessa sijoitettuna Lahden pääpoliisiasemalle. Ikonen toteutti työnsä laadullisella tutkimusmenetelmällä, ja selvitti yhteistyön tämänhetkistä tilaa haastattelemalla poliisin ja sosiaalipäivystyksen edustajia. (Ikonen 2019, 2-3.)

Ikosen haastattelemat niin poliisin, kuin sosiaalipäivystyksen edustajat olivat kaikki samaa mieltä siitä, että sijainnilla on keskeisen suuri merkitys yhteistyön sujuvuuden ja onnistumisen kannalta. Poliisin ja sosiaalipäivystyksen tiivis yhteistyö mahdollistaa sujuvan viranomaisyhteistyön kokonaisuuden, josta hyötyy niin asiakkaat kuin työntekijätkin. Tämän lisäksi haastateltavat olivat yksimielisiä sosiaalipäivystyksen sijainnin säilymisen tärkeydestä poliisiasemalla taikka sen välittömässä läheisyydessä. (Ikonen 2019, 24-25.) Sosiaalipäivystyksen haastateltavat kokivat myös olonsa turvalliseksi vaikeidenkin asiakkaiden kanssa, kun tilat sijaitsevat poliisiasemalla. (Ikonen 2019, 29.) Ikosen mukaan, jos ympärivuorokautinen sosiaalipäivystys siirrettäisiin kokonaan pois poliisin tiloista, niin yhteistyö muuttuisi huonompaan suuntaan. Tämän lisäksi uusia käytäntöjä jouduttaisiin opettelemaan ja nykyisen yhteistyön mahdollistama helppo tiedonvaihto sekä konsultointi kuivuisivat kaasaan. (Ikonen 2019, 34.)

Poliisiammattikorkeakoulun lisäksi myös muut ammattikorkeakouluopiskelijat ovat tehneet Ankkuritoimintaan liittyviä töitä. Carita Kinnunen on tehnyt vuonna 2019 Diakonia-ammattikorkeakoulussa opinnäytetyön: ”Tutkimus Moniammatillisen Viranomaisyhteistyön Toimivuudesta – Ankkuritoiminta Hämeenlinnassa, Riihimäellä ja Päijät-Hämeessä.” Kinnunen

teki tutkimuksellinen opinnäytetyön, jonka tarkoituksena oli tutkia ja tuoda esille eri toimijoiden tuntemuksia moniviranomaisyhteistyön nykytilasta ankkuritoiminnassa. (Kinnunen 2019, 4-5.)

Työssä tuli esille, että moniammatillinen yhteistyö koetaan positiivisena, sillä yhteistyön kautta saadaan eri ammatillista osaamista ja pystytään näin auttamaan asiakasta mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. (Kinnunen 2019, 40.) Tämän lisäksi yhdessä tekemistä helpottaa, kun työpisteet sijaitsevat lähekkäin. (Kinnunen 2019, 37.) Hyötyjen lisäksi Kinnunen nosti työssään esille haasteita, joista yksi on tiimin johtaminen. Se on koettu puutteelliseksi, sillä jäsenten ollessa samanarvoisessa asemassa, ei kukaan varsinaisesti ole johdossa. (Kinnunen 2019, 36.) Myös työajan puute on koettu haastavaksi, sillä ankkuritiimin työntekijät eivät ole kokopäiväisesti ankkurissa, vaan työkuormitusta tulee myös muualta. (Eml.) Kinnusen tulokset puhuvat sen puolesta, että toimivaa yhteistyötä pidetään yllä yhteisillä työnohjauksilla, sekä koulutuksilla, joihin osallistutaan tiimin voimin. Tämän lisäksi yhteiset päämäärät helpottavat yhteistyötä. Avoimella vuorovaikutuksella sekä luottamuksella tiimin sisällä, yhteistyö saadaan toimimaan ja asiakas pystytään ohjaamaan hänelle sopivimman avun piiriin, joka näyttäytyy asiakkaalle yhden luukun periaatteena. (Eml.)

1.3 Työn rakenne

Johdantoluvun lisäksi esittelen lukijalle teoreettisen viitekehyksen, joka käsittelee keskeisiä käsitteitä työni aiheen pohjalta. Tarkoituksena on pohjustaa lukijalle työtäni ja kertoa mistä on tarkalleen kysymys. Luvussa 3 avaen käyttämäni tutkimusmenetelmää, valitsemani aineistonkeruumenetelmää, teemahaastattelua, aineiston analysointia sekä esittelen myös haastateltavat henkilöt. Luvussa 4 kerron tutkimustulokset, joissa vastaan alussa laatimiini tutkimuskysymyksiin. Viimeinen luku pitää sisällään johtopäätökset tutkimustulosteni sekä aiempien tutkimusten pohjalta, jonka jälkeen tarkastelen työni luotettavuutta reliabiliteetin ja validiteetin valossa. Lopuksi pohdin vielä työni onnistumista sekä mahdollisia jatkotutkimusideoita.

2 TUTKIMUKSEN TEOREETTINEN VIITEKEHYS

2.1 Nuoret ja rikollisuus

Rikollisuudeksi voidaan kutsua käyttäytymistä silloin, kun on tehty rikoslaissa kielletty rangaistava teko. Nuorisorikollisuudeksi voidaan kutsua, kun rikos tapahtuu 15-20 -vuotiaana. (Elonheimo 2010, 13.) Alle 15-vuotiasta voidaan epäillä syyllistyneen ainoastaan rikolliseen tekoon (Esitutkintalaki 805/2011 3:5§).

Rikollisuutta on tutkittu paljon kautta aikojen ja eritoten nuorisorikollisuus on yksi perinteisimmistä tutkimuskohteista. Nuorten rikoskäyttäytyminen ja iän voimakas yhteys onkin yksi kriminologisen tutkimuksen vahvimmista löydöistä. Yhteyttä on kuvattu erilaisilla ikä-rikoskäyrillä, jotka kertovat selvästi, että eniten rikoksia tekevät 18-vuotiaat. Tämän jälkeen käyrä alkaa tasaisesti laskea. Tutkimuksen mukaan on havaittu, että nyky-Suomessa ikä-rikoskäyrä toistuu samankaltaisena paikasta ja ajasta riippumatta. Tämän vuoksi puuttumista nuorten alkavaan rikoskierteeseen on korostettu ja ennalta estävä toiminta on koettu tarpeelliseksi. (Kivivuori ym. 2018, 114.)

Tilastojen mukaan nuoret eivät syyllisty niinkään rattijuopumuksiin, henkirikoksiin tai petoksiin, mutta sen sijaan alle 18-vuotiaat tekevät vahingontekoja, tuhotöitä sekä alkoholirikoksia ja -rikkomuksia (taulukko 1). (Niemi 2018, 201.)

Ikä-rikoskäyttäytymisen lisäksi on tutkittu myös uhrien ikäjakaumaa, josta voi todeta, että tilastollisesti mitattuna kaaviot ovat lähes identtiset. Se, että rikoksen tekijät ovat yleensä 18-vuotiaita, niin yleensä myös rikokset kohdistuvat nuoriin 18-20 -vuotiaisiin. (Eml.)

Sukupuolella on selvä rooli rikoshistoriassa, niin nuorten kuin aikuisten tekemiä rikoksia tutkiessa. Miehet tekevät selvästi naisia enemmän rikoksia, sillä poliisin tietoon tulleista rikoksista naisten tekemiä on vain 18 prosenttia. (Kivivuori ym. 2018, 116.)

Myös nuorten keskuudessa pojat tekevät enemmän rikoksia kuin tytöt. Pojat syyllistyvät enemmän erilaisiin rikoksiin, kuten pahoinpitelyihin, rattijuopumuksiin sekä huumausainerikoksiin, sillä tyttöjen osuus rikoksissa on ainoastaan noin 10%. (Elonheimo 2010, 15.)

TAULUKKO 1. Alle 18-vuotiaiden rikoksiin syylliseksi epäiltyjen määrä vuonna 2017 (Niemi 2018, 201)

	Kaikki	Alle 18-vuotiaat	Alaikäisten osuus %
Alkoholirikokset ja -rikkomukset	1 790	1 069	60
Tuhotyöt	213	65	31
Vahingontekorikokset	9 383	2 319	25
Väärän henkilötiedon antaminen	875	182	21
Ryöstörikokset	1 572	322	20
Luvattomat käytöt	585	111	19
Yksityisyyden, rauhan ja kunnian loukkaaminen	5 291	682	13
Moottorikulkuneuvon käyttövarkaudet	2 197	280	13
Seksuaalirikokset	2 237	285	13
Varkausrikokset	49 162	6 250	13
Pahoinpitelyrikokset	23 723	2 606	11
Virkamiehen (väkivaltainen) vastustaminen	1 570	146	9
Kulkuneuvon kuljettaminen oikeudetta	21 965	2 007	9
Rikokset oikeudenkäyttöä, viranom. ja yl. järjestystä vastaan	10 730	882	8
Törkeä liikenneturvallisuuden vaarantaminen	3 591	284	8
Perätön lausuma tuomioistuimessa/ viranomaismenettelyssä	142	11	8
Maksuvälinepetosrikokset	1 738	115	7
Kiristysrikokset	351	20	6
Kavallusrikokset	1 354	64	5
Huumausainerikokset	25 269	1 159	5
Järjestysrikkomus	1 887	80	4
Väärennysrikokset	2 257	87	4
Kätkemisrikokset	1 778	66	4
Kulkuneuvon luovuttaminen juopuneelle	607	20	3
Tapon, murhan tai surman yritys	403	12	3
Petosrikokset	19 892	496	2
Rattijuopumukset	17 250	349	2
Henkirikokset (tappo, murha, surma)	65	1	2

2.1.1 Nuorisorikollisuuden syyt

Kriminologiassa on tutkittu kauan myös rikollisuuden taustatekijöitä, jotka ovat yhteydessä siihen, että kehittykö yksilöstä rikollinen. Ne voidaankin karkeasti jakaa eri tasoille, kuten yksilö, perhe, kaveripiiri, koulu ja laajempi yhteisö. (Elonheimo 2010, 23.)

Yksilötasolla rikollisuus on yhdistetty tekijöihin, joita ovat mm. aggressiivisuus, päihteiden väärinkäyttö, impulsiivisuus ja hyperaktiivisuus. On myös tutkittu, että yksi syy rikolliseen käyttäytymiseen on erilaisten ongelmien kasautuminen. (Eml.)

Perhetason tekijät liittyvät yleensä perheen rakenteeseen, toimintaan tai vanhempien ongelmiin. Perherakenteeseen liittyviä tekijöitä ovat esimerkiksi vanhempien ero ja

yksinhuoltajuus sekä vanhempien tai asuinpaikan muutokset. On tutkittu, että myös äidin nuori ikä ja suuri perhekoko voivat vaikuttaa rikollisuuden taustatekijöihin. (Elonheimo 2010, 24.) Vanhempien ongelmat, kuten heidän tai lähisukulaisten antisosiaalisuus sekä perheen alhaisen sosioekonomisen aseman lisäksi perheen sisäiset konfliktit vaikuttavat ja on liitetty vahvasti lasten ja nuorten nousevaan rikosalttiuteen. (Eml.)

Laajempi sosiaalinen ympäristö kattaa niin koulun, asuinympäristön sekä muut sosiaaliset suhteet ja niillä kaikilla on suuri vaikutus lapsen ja nuoren kehitykseen ja siihen, altistuuko nuori rikollisuudelle. (Eml.) Kaveri- ja ystävyys-suhteissa voimakkaimmin ruokkivia tekijöitä ovat kavereiden rikollisuus tai hyljeksintä. Kouluun liittyviä tekijöitä ovat huono koulumenestys, alhainen sitoutuminen kouluun sekä alhaiset koulutukselliset tavoitteet. Tähän liittyvät myös voimakkaasti, millainen kouluympäristö on. Tutkimuksen mukaan suuri vaikutus on, millainen koulu on sosiaalisena instituutina, millaiset työtavat ja kulttuuri koulussa vallitsee. (Eml.)

2.2 Poliisin ennalta estävä toiminta

Ennalta estävä työ on laissa säädetty poliisin yksi tärkeimmistä tehtävistä ja se kuuluu jokaiselle poliisimiehelle.

”Poliisin tehtävänä on oikeus- ja yhteiskuntajärjestyksen turvaaminen, yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen sekä rikosten ennalta estäminen, paljastaminen, selvittäminen ja syyteharkintaan saattaminen. Poliisi toimii turvallisuuden ylläpitämiseksi yhteistyössä muiden viranomaisten sekä yhteisöjen ja asukkaiden kanssa ja huolehtii tehtäviinsä kuuluvasta kansainvälisestä yhteistyöstä.” (Poliisilaki 872/2011 1:1 §.)

Poliisin ennalta estävän toiminnan tarkoitus on yhteiskunnan ja ihmisten turvallisuuden ylläpitämisen lisäksi tarkoitus luoda turvallisuuden tunnetta sekä luottamusta poliisiin. Ennalta estävä toiminta on myös taloudellisesti kannattavaa, sillä rikosten ja häiriöiden aiheuttamien vahinkojen korjaamisesta ja syyllisten saattamisesta edesvastuuseen teoistaan aiheutuu paljon kustannuksia. Rikokset ja häiriöt heikentävät myös kansalaisten turvallisuuden tunnetta. (Enska, Sisäministeriö 2019, 9.)

”Yhteiskunta, jossa turvallisuuden tunne on vahva, on menestyvä yhteiskunta.”(Eml.)

Yhteiskunta ja toimintaympäristö muuttuvat jatkuvasti ja nämä muutokset lisäävät myös poliisin ennalta estävän työn vaatimuksia. Verrattaessa Suomen poliisia esimerkiksi muiden maiden poliisiin, on Suomessa kansalaisten luottamus poliisiin todella korkealla. Tämän vuoksi poliisi pystyy tekemään hyvää tulosta pienilläkin resursseilla. Luottamus Suomen poliisiin ei ole tullut kuitenkaan ilmaiseksi ja sen ylläpitäminen vaatii jokapäiväistä määrätietoista työtä jokaiselta poliisimieheltä. (Eml.) Ennalta estävän työn isoimmat haasteet ovat vähäiset resurssit sekä edelleen tänä päivänäkin asenteet ennalta estävää työtä kohtaan. Sitä pidetään vähempiarvoisena työnä muihin poliisin tehtäviin verrattuna. Myös työn tulosten osoittamien, raportointi ja seuraaminen on usein vaikeaa ja se vaatii pitkäjänteistä ja pidempiaikaista seurantaa. (Enska, Sisäministeriö 2019, 10.)

2.2.1 Ankkuritoiminta

Ankkuritoiminta syntyi viranomaisten aloitteesta ja tarpeesta Hämeenlinnassa vuonna 2004, jolloin ryhdyttiin rakentamaan moniammatillista tiimityötä. (Sisäasiainministeriö 30/2013, 12.)

Ankkuritoiminnan tarkoituksena on nuorten hyvinvoinnin edistäminen ja rikosten ennalta ehkäiseminen. Ankkuritoiminnan asiakkaalla tarkoitetaan alle 18-vuotiasta lasta tai nuorta, joka on tehnyt rikoksen, epäillään rikoksesta tai rikollisesta teosta. Ankkuri puuttuu myös nuorten rikoskäyttäytymiseen sekä häiriökäyttäytymiseen, joka ei välttämättä ylitä rikosilmoituksen kynnyksiä. (Airaksinen, Kangasniemi & Moilanen 2019, 24.) Toiminnassa ei ole ikärajaa, jos henkilö on vaarassa väkivaltaiseen ekstremismiin radikalisoitumiselle tai tarvitsee moniammatillista tukea elämäntilanteeseen, kuten lähisuhde- ja perheväkivaltatapauksissa. (Airaksinen, Kangasniemi & Moilanen 2019, 10.)

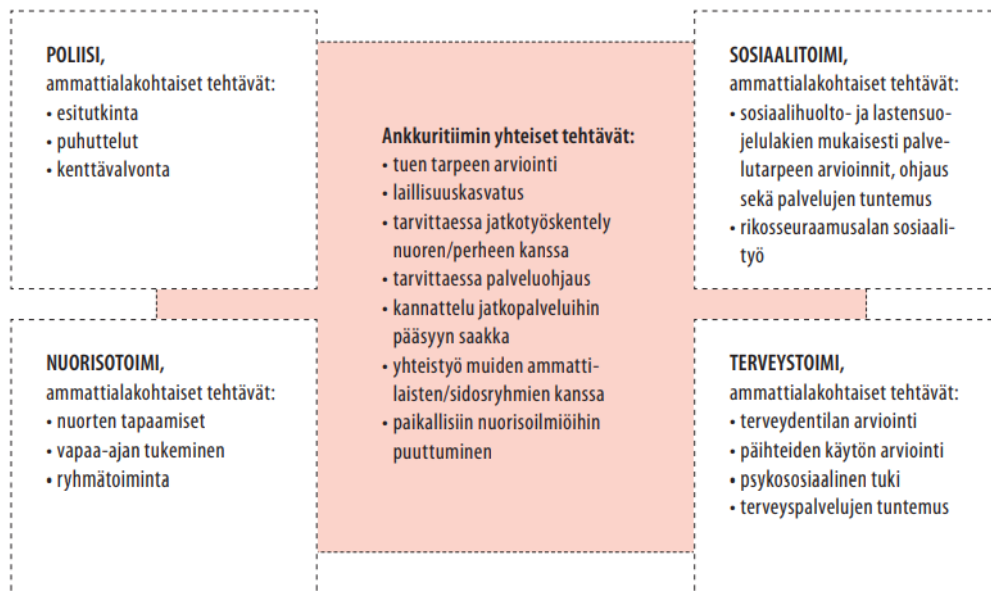
”Väkivaltaisella ekstremismillä tarkoitetaan sitä, että väkivaltaa käytetään, sillä uhataan, siihen yllytetään ja kannustetaan tai se oikeutetaan aatemaailmalla perustellen.” (Sisäministeriö 2020:8, 14.)

Ankkuritoiminnalla on tärkeitä keskeisiä periaatteita, jotka pohjautuvat etiikkaan ja lainsäädäntöön. Ne myös ohjaavat ja velvoittavat moniammatilliseen yhteistyöhön. Ensimmäiset periaatteet ovat nuoren osallisuus, yksilöllisyys ja kokonaisvaltaisuus, jossa nuori kohdataan aina yksilönä sekä kohdellaan arvostaen ja kunnioittavasti. Tärkeäksi periaatteeksi on nostettu myös moniammatillinen yhteistyö, joka perustuu yhteiseen tavoitteeseen, keskinäiseen kunnioitukseen ja yhteisesti sovittuihin toimintatapoihin. Kaksi viimeistä periaatetta ovat

nuorten hyvinvoinnin edistäminen ja rikosten ennaltaehkäiseminen, jossa yhdistyvät moniammatillisesti rikosten ennalta estäminen, varhainen puuttuminen ja hyvinvoinnin edistäminen. (Airaksinen, Kangasniemi & Moilanen 2019, 19-21.)

Ankkuritoiminnassa tehdään moniammatillista yhteistyötä, jossa tiimit koostuvat eri ammattilaisista. Yleensä tiimiin kuuluu ammattilaiset poliisista, sosiaalitoimesta, terveystoimesta sekä nuorisotoimesta (kuvio 1). Kaikkia ammattiryhmiä ei kuitenkaan välttämättä ole käytettävissä jokaisella paikkakunnalla, missä ankkuritoimintaa kuitenkin harjoitetaan. Ankkuritiimin rakenne vaihtelee hyvin paljon, mutta lähtökohta ja periaate on kuitenkin sama. Mikäli tarve on jollekin tietylle ammattiryhmälle, ja sitä ei itsessään ankkurista ole saatavilla, ankkuritoiminnassa huolehditaan, että palvelu on jotenkin muutoin saatavilla. (Airaksinen, Kangasniemi & Moilanen 2019, 35-36.)

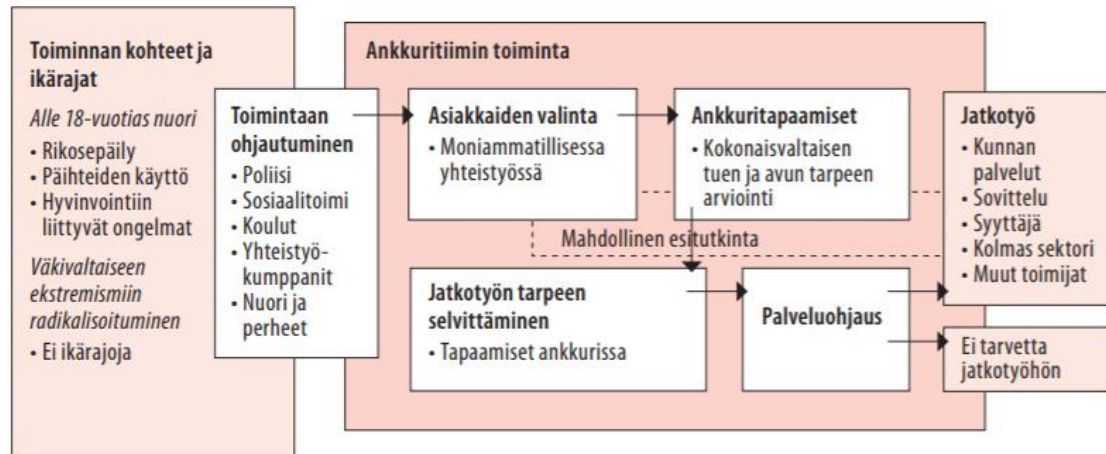
Ankkuritiimiin kuuluminen edellyttää, että jokainen ammattilainen tuntee oman ammatinsa osaamisensa ja siihen sisältyvän työnkuvan. Tehtävät perustuvat heidän ammatiansa ohjaavaan lainsäädäntöön ja koulutukseen. Yksi tärkeimpiä ominaisuuksia ankkuritoiminnassa on myös se, että kukin ammattilainen ankkuritiimissä tuntee myös muiden tiimiin kuuluvien työnkuvat. Se edistää työn sujuvuutta, luottamusta sekä työhyvinvointia. (Eml.)

KUVIO 1. Ankkuritoiminnan asiantuntijuudet (Airaksinen, Kangasniemi & Moilanen 2019, 36)

2.2.2 Ankkuritoiminnan prosessikuvaus

Ankkuriprosessi voi käynnistyä monella eri tavalla (kuvio 2). Yleensä nuori ohjataan ankkuriin poliisin tai sosiaalitoimen kautta rikos- tai lastensuojeluilmoituksen kautta. Nuori itse, tai perhe voi myös itse ottaa yhteyttä tiimiin. Nuoren tilannetta tarkastellaan aina moniammatillisesti ja sovitaan tapaaminen nuoren sekä hänen vanhempiansa kanssa. (Airaksinen, Kangasniemi & Moilanen 2019, 23.)

KUVIO 2. Ankkuritoiminnan prosessikuvaus (Airaksinen, Kangasniemi & Moilanen 2019, 23)

Ankkuritiimin ensisijaisena tehtävänä on huolehtia, että asiakas saa tarvitessaan tarkoitukseenmukaisen palveluohjauksen ilman, että asiakkaan pitää käydä selvittämässä samaa asiaa eri toimijoiden kanssa. Jokaisen nuoren ja perheen tilanne kartoitetaan aina tapaamisessa, ja tärkeintä on tarkastella heidän sen hetkinen tilanne ja tuen tarve. (Eml.) Kokonaistilanteen arvioinnin tukena käytetään erilaisia näyttöön perustuvia arviointivälineitä, menetelmiä ja lomakkeita. Niiden avulla on tarkoitus välttää se, että nuoren ja perheen tilanteen arviointi jäisi pelkästään yksittäisten ammattilaisten subjektiivisten arvioiden varaan. Tarkoituksena on pyrkiä nuoren kokonaistilanteen kartoittamiseen tai yksittäiseen elämän tai hyvinvoinnin alueeseen kuten terveydentilan arviointiin, päihteiden käyttöön, väkivaltaisuuteen sekä väkivaltaiseen ekstremismiin radikalisoitumiseen. (Airaksinen, Kangasniemi & Moilanen 2019, 30.)

Kun tilanne on käyty perusteellisesti läpi, on aika pohtia konkreettisia asioita, joilla nuorta tuetaan ja saadaan eteenpäin. Mahdollisuuksia on monia, joista yksi on uuden tapaamisajan sopiminen. Tämän lisäksi voidaan sopia palveluohjaus, joka toteutetaan siten, että varmistetaan nuorelle tapaamisaika palveluun. Erityisen tärkeää on luoda positiivista kuvaa

nuoreen, jonka vuoksi tapaaminen päätetään aina myönteisessä ja kannustavassa ilmapiirissä. Nuorta ja hänen huoltajiaan kehoitetaan myös ottamaan aina tarvittaessa yhteyttä ankkuritiimiin ja huolehditaan siitä, että he tietävät, miten jatkoyhteydenotto tapahtuu. (Airaksinen, Kangasniemi & Moilanen 2019, 28.)

2.3 Salo toimintaympäristönä

Salo on 51 600 asukkaan kaupunki ja se kuuluu Varsinais-Suomen maakuntaan. Salon naapurikunnat ovat Koski TI, Lohja, Kemiönsaari, Marttila, Paimio, Raasepori, Sauvo ja Somero. Salo sijaitsee keskeisellä paikalla, sillä siitä on Turkuun 52 kilometriä ja Helsinkiin 114 kilometriä. (Salon kaupunki, luettu 6.10.2020.)

Vuonna 2009 kuntaliitosten myötä Salon kaupunki yhdistyi yhdeksän muun kunnan kanssa uudeksi kunnaksi (kuva 1). Tällöin siihenastinen Salon kaupunki, Halikon-, Kuusjoen-, Perttelin-, Muurlan-, Perniön-, Särkisalon-, Kiskon-, Kiikalan-, ja Suomensjärven kunnat lakkautettiin ja tilalle perustettiin uusi kunta, joka otti käyttöönsä Salo-nimen ja kaupunki -nimityksen. (Koski, Arto 2007, 6-7.)

KUVA 1. Salon kuntajako (Koski, Arto 2007, 1)

2.3.1 Salon poliisiasema

Salon poliisiasema kuuluu Lounais-Suomen poliisilaitokseen ja se sijaitsee Varsinais-Suomessa. Lounais-Suomen poliisilaitoksen alueeseen kuuluu Satakunta ja Varsinais-Suomi. Pääpoliisiasemana Lounais-Suomessa toimii Turun poliisiasema, jonka lisäksi laitoksen palveluita on saatavilla 11 poliisiasemalla. (poliisi, luettu 6.10.2020.) Salon poliisiaseman vastualueisiin kuuluvat Salon lisäksi Somero ja Kemiönsaari. Välimatkat ovat välillä todella pitkiä, sillä pisimmillään etäisyydet voivat olla jopa 120 kilometriä.

Salon poliisiasemalla toimii valvonta- ja hälytyssektorin sekä rikostorjuntasektorin lisäksi ankkuritoiminta, lupa- ja yleisöpalvelu. Salon poliisissa on omat kiinniotto- ja putkatilat, jotka ovat ympärivuorokautisessa käytössä. Salossa on yhteensä 9 kiinniottilaa, joista yksi on sumppu ja kaksi ns. ”juoppokoppia”. (Haastattelu 10.8.2020.)

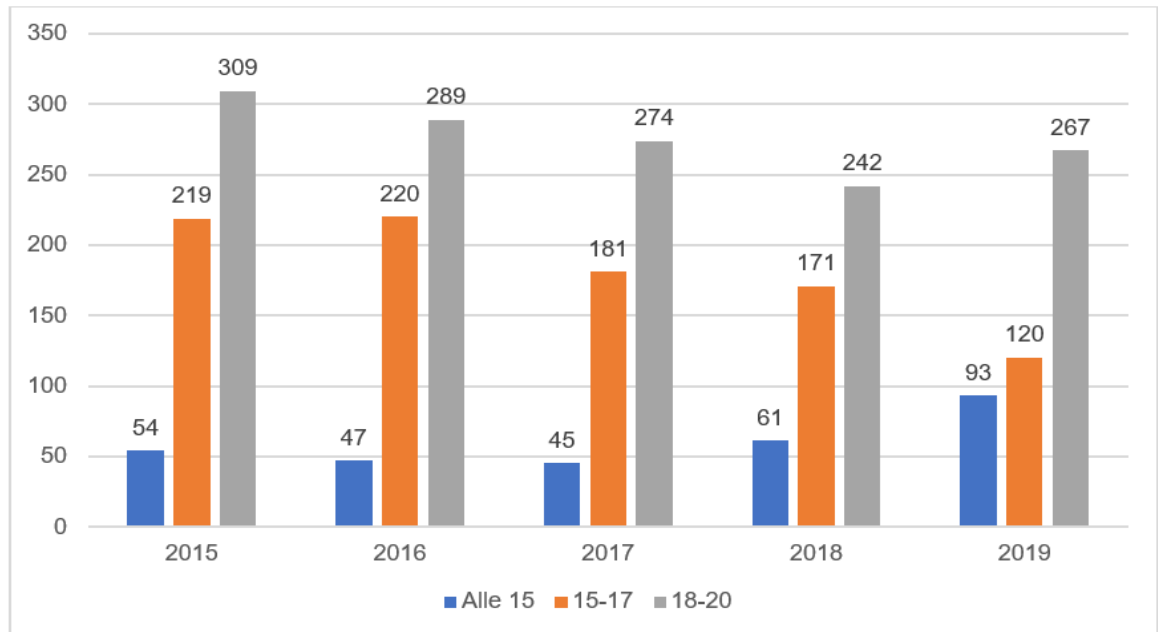
2.3.2 Nuorten rikollisuustilanne Salossa

Hain tutkimukseni tueksi PolStat -järjestelmästä tilastoja nuorten tekemistä rikoksista ja rikoksesta epäiltyjen määristä Salossa vuosina 2015-2019.

PolStat on poliisin tulostietojärjestelmä, joka sisältää tietoa monista eri tietojärjestelmistä. Se on tietovarasto poliisille ja ulkopuolisille tiedon tarvitsijoille ja tuottaa erilaisia tilastoja ja raportteja. (Poliisi, luettu 23.11.2020.)

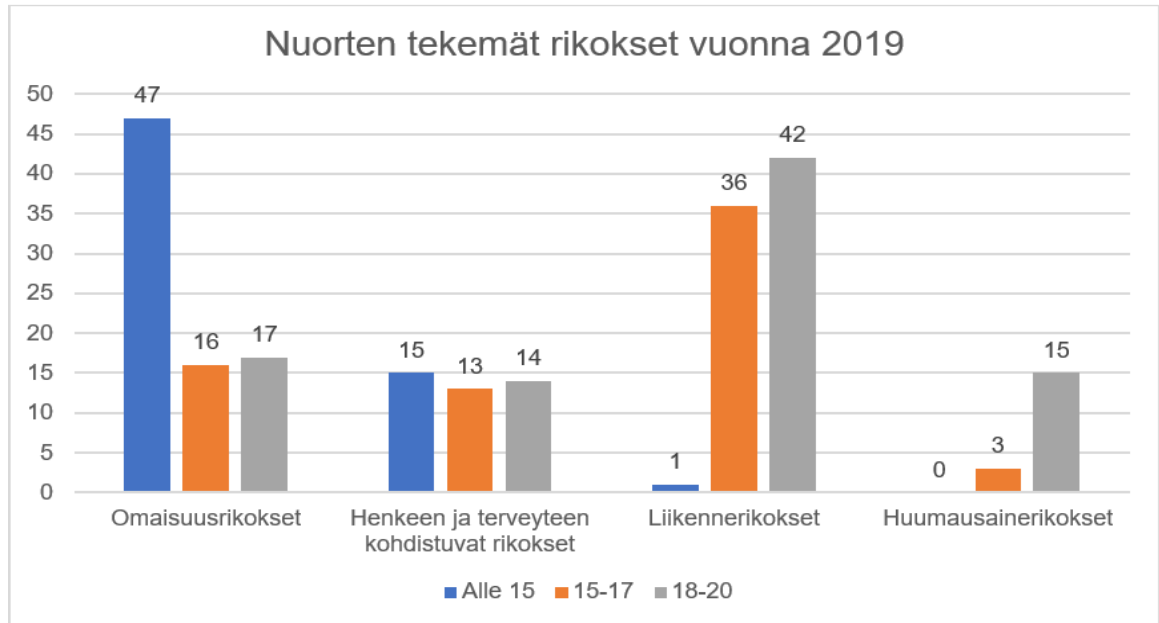
Taulukossa 1 on nähtävissä tilastoa alle 15 -vuotiaiden, 15-17 ja 18-20 -vuotiaiden rikoksesta epäiltyjen määristä Salossa vuosina 2015-2019. Vuonna 2015 toimintansa aloittaneelle Salon ankkuritoiminnalle on ollut selvästi tarvetta, sillä nuoria rikoksesta epäiltyjä oli 582 vuonna 2015. Määrä on nuorten osalta kuitenkin laskussa, sillä vuonna 2019 määrä oli 480. (PolStat, luettu 21.11.2020, sähköpostikeskustelu 1.10.2020.)

Vaikka nuorten rikoksesta epäiltyjen määrä on kokonaisuudessaan laskenut, niin alla olevasta kaaviosta 1 on nähtävissä, että alle 15-vuotiaiden rikollisesta teosta epäiltyjen määrä on noussut loivasti vuodesta 2015 vuoteen 2019. 15-17-vuotiaiden osalta määrä on laskenut tasaisesti ja 18-20-vuotiaiden nuorten osalta määrä on laskenut vuoteen 2018, jonka jälkeen lähtenyt taas nousuun. (Eml.)

KAAVIO 1. Rikoksesta epäiltyjen määrät Salossa vuosina 2015-2019 (Lähde: Poliisin tulostietojärjestelmä PolStat, laatija: Anu Loponen)

Kaaviossa 2 on koottuna yleisimmät nuorten tekemät rikokset Salossa vuonna 2019. Tilastojen mukaan, alle 15-vuotiaat tekivät selvästi muita nuorten ikäluokkia enemmän omaisuusrikoksia, joista yleisimpiä olivat näpistyksiset ja vahingonteot. Tämän lisäksi he tekivät henkeen ja terveyteen kohdistuvia rikoksia, kuten lieviä pahoinpitelyjä ja pahoinpitelyjä. 15-17-vuotiaat syyllistyivät vuonna 2019 liikenne rikoksiin, joista yleisimmät olivat liikenneturvallisuuden vaarantaminen, rattijuopumus ja törkeä rattijuopumus. Tämän lisäksi ikäluokka syyllistyi omaisuusrikoksiin ja henkeen ja terveyteen kohdistuviin rikoksiin. 18-20-vuotiaat syyllistyivät henkeen ja terveyteen kohdistuvien rikosten lisäksi huomattavasti muita nuorten ikäluokkia enemmän liikenne rikoksiin ja huumausainerikoksiin. Huumausainerikoksista yleisimpiä olivat huumausainerikos ja huumausaineen käyttörikos. (PolStat, luettu 22.11.2020.)

KAAVIO 2. Tyypillisimmät nuorten tekemät rikokset Salossa vuonna 2019 (Lähde: Poliisin tulostietojärjestelmä PolStat, laatija: Anu Lopenen)

2.3.3 Ankkuritoiminta Salossa

Salon lisäksi Lounais-Suomen poliisilaitoksen alueella ankkuritoimintaa on Turussa, Porissa, Raumalla ja Loimaalla. Salon ankkuritiimiin kuuluu tällä hetkellä yksi poliisi, psykiatrinen sairaanhoitaja ja sosiaalityöntekijä. Salon ankkuritoiminta keskittyy pääasiassa nuorten ensikertalaisten tekemiin rikoksiin sekä lähi- ja parisuhdeväkivaltaan. (Poliisi, luettu 12.11.2020.)

Salon ankkuri aloitti toimintansa 1.4.2015, jolloin tiimiin kuului poliisin lisäksi sosiaalityöntekijä, sosiaaliohjaaja ja psykiatrinen sairaanhoitaja. Salon ankkurin tilat sijaitsivat Salon poliisiasemalla, tutkinnan kanssa samassa tilassa aseman alakerrassa. Puoli vuotta aloittamisen jälkeen ankkuritoiminta siirrettiin yläkertaan, joka mahdollisti isommat ja toimivammat tilat, jossa oli erikseen omat tapaamishuoneet. (Sähköpostikeskustelu 1.10.2020.)

Vielä 2015 sosiaaliohjaaja pääsi osallistumaan poliisin tehovalvontaan, kuten koulun päätös- ja aloitusviikonloppuihin. Valvonta- ja hälytyssektorin väki saattoi tulla myös ilmoittamaan, että heillä on alaikäinen näpistelijä mukana, jolloin sosiaaliohjaaja meni puhuttamaan lasta ja odottamaan lapsen vanhempia. Näin toimittiin alle 15-vuotiaiden kohdalla. Sosiaaliohjaaja oli Ankkurissa vuoteen 2016 saakka, jonka jälkeen tammikuussa 2017 virka siirrettiin Sointu-tiimiin (Eml.)

Moniammatillinen yhteistyö ei ole aina helppoa ja yksinkertaista, sillä jokaista tiimin jäsentä ohjaavat eri lait, joita he noudattavat työtehtävissään. Tämän lisäksi heillä on hyvin erilaiset roolit ja työnkuvat, jotka esittelen seuraavaksi.

Poliisi. Ankkuritiimissä toimivan poliisin tehtäviä ohjaavat keskeisimpänä poliisilaki, esitutkintalaki ja pakkokeinolaki. Ankkuripoliisin tehtäviin kuuluu tutkia, hoitaa ja puhuttaa lähtökohtaisesti kaikki nuoret ja nuorten tekemät rikokset tai rikolliset teot. Salon ankkurissa ei ole kuitenkaan tarkkoja raameja iän suhteen, vaan kaikki jutut katsotaan tapauskohtaisesti. Poliisi vieraillee myös kouluissa mahdollisuuksien mukaan, sekä tekee viranomaisyhteistyötä esimerkiksi palopuolen kanssa. Sen tarkoituksena on tehdä tulipysäkkikeskusteluja tulta varomattomasti käyttäneille. (Haastattelu 1.7.2020.)

Salon ankkuritoimintaan kuuluu myös perhe- ja lähisuhdeväkivallan tutkinta, jonka piiriin kuuluvat perheet, joilla on lapsia tai joilla mahdollisesti on lapsia tulevaisuudessa. Tarkoituksena on asioiden tunnistaminen ja oikeaan suuntaan ohjaaminen tavalla tai toisella. (Eml.)

Sosiaalityöntekijä. Ankkuritiimiin kuuluu aina sosiaalityöntekijä, joka vastaa palvelutarpeen arvioinnista. Hänen tehtäviinsä kuuluu myös arviot lastensuojelun tarpeesta ja vastata tarvittaessa myös kiireellisen sijoituksen tarpeesta. Sosiaalityöntekijä vastaa myös jatkotyökentelystä perheen kanssa, sekä yhteistyöstä alueen sosiaalityöntekijöiden kanssa.

Sosiaalityöntekijät noudattavat ja heidän työnsä perustuvat sosiaalihuoltoa koskevaan lainsäädäntöön sekä lastensuojelulakiin. (Sisäministeriö 2019:16, 36-37, haastattelu 29.6.2020.)

Psykiatrinen sairaanhoitaja. Terveystieteiden ammattilaisten tehtävät perustuvat terveydenhuoltoa koskevaan lainsäädäntöön. Tehtävänä ankkuritiimissä on vastata terveydentilan ja terveyskäyttäytymisen arvioinneista sekä tunnistaa ja vähentää yleisiä terveydellisiä riskitekijöitä rikoksille ja väkivaltaiseen ekstremismiin radikalisoitumiselle sekä vahvistaa suojelevia tekijöitä sekä tunnistaa mahdollisia riskitekijöitä. (Sisäministeriö 2019:16, 36-37.)

Salon psykiatrinen sairaanhoitaja tekee paljon yhteistyötä sosiaalityöntekijän kanssa perhe- ja lähisuhdetapauksissa. Toimenkuvaan kuuluu olla mukana terveystieteiden puolelta esimerkiksi väkivallan tekijän kuulusteluissa. Osallistuminen kuulusteluihin ja muuhun toimintaan on hyvin pitkälti kiinni siitä, mitä poliisi pyytää tai kysyy. Yksi tärkeä tehtävä on tehdä myös masennus- ja päihdeseuraa. (Haastattelu 1.7.2020.)

Sointu-tiimi. Salossa toimii Sointu-tiimi, joka on perustettu vuonna 2017. Sointu on palveluohjauksen, sosiaalipäivystyksen ja palvelutarpeen arvioinnin tiimi, jonka tehtävänä ovat sosiaalipalveluiden palveluohjaus, virka-ajan päivystys, sosiaalihuoltolain mukaisten yhteydenottojen ja lastensuojeluilmoitusten vastaanottaminen. Palveluihin kuuluu myös palvelutarpeen arvioiden laatiminen yhteistyössä asiakkaan, hänen läheistensä sekä tarvittavien muiden ammattilaisten kanssa. (Sähköpostihaastattelu 26.10.2020.)

Moniammatillisen yhteistyön ansiosta asiakkaat saavat kokonaisvaltaista ja nopeaa tukea sekä ohjausta yhdestä toimipisteestä. Tiimin tavoitteena on löytää sosiaalihuollon tarpeessa oleville kaiken ikäisille kuntalaisille oikea-aikaisesti oikeat palvelut. Sointuun kuuluu yhteensä 13 sosiaalityön ammattilaista; johtava sosiaalityöntekijä, neljä sosiaalityöntekijää, ankkurin sosiaalityöntekijä, kuusi sosiaaliohjaajaa sekä psykologi. Kaikki muut ammattilaiset, paitsi ankkurin sosiaalityöntekijä työskentelevät Salon kaupungintalolla. (Eml.)

3 TUTKIMUSMENETELMÄT

Aloitin tutkimusprosessin aiheen valinnalla ja tutkimuskysymysten muodostamisella. Keräsin aiheeseen liittyvää materiaalia keskustelemalla ankkuritiimiläisten kanssa sekä perehtymällä muuhun aiheeseen liittyvään materiaaliin. Teoriapuoleen etsin tietoa aiemmista tutkimuksista, aiheeseen liittyvästä kirjallisuudesta sekä lakitekstejä ja erilaisia sähköisiä lähteitä hyödyksi käyttämällä. Teorian jälkeen aloitin suunnittelemaan haastatteluja ja niiden toteuttamista. Tässä vaiheessa minulla oli jo selvää, keitä haastattelen työhöni ja miksi. Sovin myös haastatteluajat haastateltavien kanssa.

Seuraavissa alaluvuissa kerron lisää käyttämästäni tutkimusmenetelmistä, haastatteluista, haastateltavista henkilöistä sekä litteroinnista ja sisällön analyysistä.

3.1 Laadullinen tutkimus

”Laadullinen tutkimus on kaiken tutkimuksen äiti.” (Kananen 2017, 33.)

Valitsin tutkimusmenetelmäksi laadullisen eli kvalitatiivisen tutkimusmenetelmän. Laadullinen tutkimus tutkii yksittäistä tapausta eikä pyri yleistämään, kuten määrällinen tutkimus. Laadullinen tutkimus tulee kysymykseen silloin, kun ilmiötä ei vielä tunneta. Tutkimus pyrkii tarjoamaan uusia tapoja ymmärtää tutkittavaa ilmiötä. (Kananen 2017, 32-33.)

Laadullisessa menetelmässä pyritään aina ilmiön syvälliseen ymmärtämiseen ja sen tarkoituksena on tutkittavan ilmiön kuvaaminen ymmärtäminen ja tulkinnan antaminen. Laadullisessa menetelmässä ei ole tarkkoja raameja, kuten vaikka määrällisessä tutkimuksessa. (Kananen 2017, 35.) Laadullisessa tutkimuksessa ollaan kiinnostuneita siitä, kuinka ihmiset kokevat ja näkevät arkitodellisuuden. Tiedon keruun ja analysoinnin päätekijä on itse tutkija, jonka kautta tutkimustulokset rakentuvat. (Kananen 2017, 36.) Laadullinen tutkimus on yleensä kuvailevaa, jonka vuoksi tutkijan olisi hyvä olla kiinnostunut prosessista, merkityksistä ja ilmiön ymmärtämisestä sanojen, tekstien ja kuvien avulla. (Eml.)

Laadullisessa tutkimuksessa voidaan kerätä aineistoa erilaisilla menetelmillä. Keruumenetelmät riippuvat siitä, mihin tutkimuksessa halutaan pyrkiä. Yleisimpiä aineistonkeruumenetelmiä ovat haastattelu, kysely, havainnointi ja erilaisista dokumenteista kerätty tieto, kuten erilaisten kirjeiden, kirjojen, muistioiden, äänitteiden sekä videoiden avulla. Erilaisia

menetelmiä voidaan käyttää eri tavoin yhdisteltynä tutkittavaan ongelmaan ja käytettävissä olevien resurssien mukaan. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 83, Kananen 2017, 82-83.)

Työharjoittelussani Salon poliisiasemalla pystyin havainnoimaan ja tarkastelemaan tutkimukseni aihetta sekä ankkuritiimin yhteistyötä paikan päällä. Havainnointi on yksi vanhimmista aineistonkeruumenetelmistä ja sen etuna voidaan pitää sitä, että se tapahtuu luonnollisessa ympäristössään. Menetelmällä saadaan monipuolista tietoa, mutta sen käyttö vaatii, että ilmiö, jota tutkitaan, on havainnoitavissa. (Kananen 2017, 83.)

3.2 Haastattelu

Haastattelu on yksi laadullisen menetelmän käytetyimmistä menetelmistä, joista teemahaastattelu on käytetyin muoto. (Kananen 2017, 88.) Teemahaastattelu on muodoltaan avointa, jolloin vastaaja pääsee puhumaan vapaamuotoisesti. Haastatteluissa käytettävät teemat myös takaavat sen, että jokaisen haastateltavan kanssa on puhuttu jossain määrin samoista asioista. Tämä helpottaa myös litterointia, sillä teemat muodostavat konkreettisen kehikon, jonka avulla asioita käydään läpi varsin jäsentyneesti. (Eskola & Suoranta 1998, luku haastattelu.)

Teemahaastattelu on kahden ihmisen välistä keskustelua aiheesta, jossa keskustellaan tutkitavasta ilmiöstä aihe kerrallaan. Teemahaastattelussa tutkija on ennen haastattelua miettinyt valmiiksi teemat. (Kananen 2017, 88.) Kun teemat on valmiiksi mietitty, on haastattelijan varmistettava, että kaikki etukäteen päätetyt teema-alueet käydään haastateltavan kanssa läpi. Teemojen järjestys ja laajuus voivat kuitenkin vaihdella haastattelusta riippumatta. Tästä syystä haastattelijalla tulisi olla tukilista käytössä, mutta ei valmista kysymysrunkoa. (Eskola & Suoranta 1998, luku haastattelu.)

Toinen paljon käytetty haastattelumuoto on syvähaastattelu, missä keskustellaan teemahaastattelua vapaammin aiheesta, ilman teemoja. (Kananen 2017, 88.) Syvähaastattelussa nimenmukaisesti pyritään pääsemään haastatteluissa mahdollisimman syvälle asiaan, jonka vuoksi tutkittavan aiheen tulisi olla suhteellisen suppea. Syvähaastattelun onnistuminen riippuu hyvin pitkälti haastattelijasta, sillä haastattelijan tulee olla haastattelussa voimakkaasti läsnä, avoin ja rehellinen. (Eskola & Suoranta 1998, luku haastattelu.)

Käytin työssäni pääasiallisesti yksilöllisiä teemahaastatteluja. Tutkimuksessa oli tärkeä haastatella henkilöitä, jotka työskentelevät ankkurissa, jotta voisin hyödyntää haastateltavien

kokemuksia ja ammattitaitoa mahdollisimman todenmukaisesti. Salon ankkuritiimi koostuu kolmesta ammattilaisesta, jonka vuoksi oli luonnollista valita heidät haastateltaviksi. Valitsin heidän lisäksi vielä yhden haastateltavan kenttävalvonnan puolelta, sillä halusin erilaista näkemystä henkilöltä, joka ei työskentele ankkuritiimissä. Tarkoituksena oli saada tietoa ankkuritoiminnan ja valvontasektorin yhteistyöstä. Hänen kohdallaan käytin teemahaastattelun sijasta syvähaastattelua, sillä aihe oli huomattavasti suppeampi ja mahdollisti käyttämään avoimia kysymyksiä.

Toteutin haastattelut työharjoitteluni aikana Salon poliisiasemalla. Jokainen haastateltava oli varannut haastatteluun hyvin aikaa, joten haastatteluissa ei ollut kiire. Oli hyvin aikaa perehtyä tarkasti jokaiseen teemaan ja esittää myös lisäkysymyksiä, jonka avulla saimme erittäin hyvää keskustelua aikaseksi. Keskustelun edetessä mieleeni tuli paljon lisäkysymyksiä, mitä ei olisi tullut mieleenkään kysymysrunkoa suunniteltaessa.

Ennen haastatteluiden sopimista perehdyin Haikansalon ja Koranderin opinnäytetyöhöjeseen, jossa oli tietoa tutkimusluvasta ja sen hakemisesta. Ohjeen mukaan, jos käyttää poliisin rekistereitä tiedon hakemiseen ja käyttämiseen, tai haastattelee enemmän kuin viittä poliisihallinnon edustajaa, on haettava tutkimuslupa Polamkista. Käytin tilastotietojen hankkimiseen PolStat -järjestelmää ja haastattelin vain kahta poliisimiestä, jonka vuoksi minun ei tarvinnut hakea tutkimuslupaa. (Haikansalo & Korander 2020, 10-11.) Salon kaupungilla on periaate, että jos tutkimukseen käytetään Salon kaupungin työntekijöitä, on tutkimuslupa haettava. Haastattelin Salon kaupungin työntekijöitä työhöni, jonka vuoksi minun oli myös haettava tutkimuslupa. Onnekseni sain sen hyvin nopealla aikataululla.

3.3 Haastateltavat henkilöt

Tässä luvussa esittelen haastateltavat ja kerron myös heidän virkataustastaan. Teemahaastattelujen lisäksi haastattelin sähköpostin välityksellä henkilön, joka on ollut aloittamassa Salon ankkuritiimiä vuonna 2015. Esittelen myös hänet tässä kappaleessa tarkemmin. Haastatteluissa sovimme, että en käytä kenenkään oikeita nimiä, vaan nimesin henkilöt H1, H2, H3 ja H4.

Ensimmäinen haastateltava H1 on poliisimies, joka tekee Ankkuritoimintaa, mutta myös tarvittaessa rikostorjunnan puolella päivittäistutkintaa. Hän on vanhempi rikoskonstaapeli ja ennen poliisiuraa tehnyt töitä muun muassa metallialalla ja vartijana. Poliisin uran hän on

aloittanut vuonna 2011 Lohjan perustutkinnassa, jonka jälkeen siirtynyt Raision talousrikostutkinnan kautta Salon poliisiasemalle. Vuonna 2017 paikka aukesi Salon ankkuriin, jota kyseinen poliisimies haki ja tuli myös valituksi. Hänen mielestään ankkuritoiminta on ollut todella mielenkiintoista, eikä vaihtaisi pois ihan lähiaikoina.

Toinen haastateltava H2 on ankkuritiimin sosiaalityöntekijä, joka on koulutukseltaan yhteiskuntatieteiden maisteri. Hän on tullut Saloon ankkuritiimiin sosiaalityöntekijän virkaan tammikuussa 2019. Hän on osana myös Sointu-tiimiä Salon kaupungin sosiaalityön palveluissa. Hänen toimipisteensä on Salon poliisilaitoksella.

Kolmas haastateltava H3 on sairaanhoitaja, joka on kouluttautunut kliiniseksi asiantuntijaksi mielenterveys- ja päihdetyöhön. Hän on myös väkivaltatyön asiantuntija ja seksuaaliterapeutti. Tällä hetkellä hän on Salon ankkurissa psykiatrisena sairaanhoitajana ja tekee myös psykiatrasta vastaanottotyötä. Hänen työnkuvansa muuttuu elokuussa 2020 alkaen, kun hän lähtee Sisäministeriön väkivallan tekijät -työhankkeeseen. Tämän mahdollistaa sen, että hän on sijoitettuna Salon poliisiasemalle kokoaikaisesti.

Neljäs haastateltava H4 on poliisimies valvonta- ja hälytyssektorilta, joka on myös voimankäytön kenttäkouluttaja, venepoliisi, vesijettipoliisi, koulupoliisi ja työpaikkakouluttaja. Hän on valmistunut poliisiksi vuonna 2008 ja tehnyt uraa Länsi-uudellamaalla ja kaksi viimeistä vuotta Salon poliisissa. Koulupoliisina hän toimi Länsi-uudenmaalla 2012-2013.

Sähköpostin välityksellä haastateltu on sosiaaliohjaaja, joka työskentelee Salon Sointu-tiimissä. Hän on tullut Salon kaupungille töihin vuonna 1995 ja ollut perustamassa Salon ankkuritiimiä vuonna 2015.

3.4 Litterointi ja sisällön analyysi

Litterointi on yksi tärkeä laadullisen aineiston käsittelyvaihetta, joka tarkoittaa erilaisten talletteiden, kuten äänitteiden muuttamista tekstimuotoon. (Kananen 2015, 160.)

Käytin haastattelun taltiointiin puhelimen ääninauhoitusta. Jokainen haastateltava suostui haastattelun äänittämiseen. Haastattelun aikana en tehnyt muistiinpanoja, vaan nauhoitin keskustelut, sillä tämä mahdollisti hyvän vuorovaikutuksen sekä asioihin syventymisen. Haastatteluiden jälkeen muutin ääninauhoitukset tekstimuotoon. Pyrin litteroinneissa

kirjaamaan haastateltavien sanomat mahdollisimman tarkasti, joka mahdollisti myös käyttämään haastateltavien suoria lainauksia tutkimustuloksissa. Koska tutkimukseni painottuu moniviranomaisyhteistyöhön Salon ankkurissa ja halusin selvittää haastateltavien omia kokemuksia esitetyistä teemoista, ei ollut merkityksellistä ilmaista haastateltavien eleitä ja äänenpainoja taukoineen. Litteroinnin jälkeen aloitin aineiston analyysin.

Sisällönanalyysi on yksi perusanalyysimenetelmä, jota voidaan käyttää laadullisessa tutkimuksessa. Sisällönanalyysillä tarkoitetaan kirjoitettujen, kuulujen tai nähtyjen sisältöjen analyysiä teoreettisena kehyksenä. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, luku Yleinen kuvaus analyysin toteuttamisesta.) Aineiston analyysiin on monta eri lähestymistapaa, joista yhdessä haastattelija tulkitsee litteroitua aineistoa. Tässä lähestymistavassa voidaan käyttää kolmea menettelyä, joista ensimmäisessä laaja aineisto litteroidaan. Toisessa vaiheessa aineistoa selvennetään, jossa karsitaan turha ja merkityksetön tieto pois. Viimeisessä vaiheessa varsinaisen analyysi alkaa, jolloin aineisto tiivistetään, luokitellaan ja tulkitaan. (Hirsijärvi & Hurme 2017, 137.)

Tutkimuksessani analyysi perustuu litteroitujen aineistojen pohjalle. Analysointia helpotti se, että käytin samaa teemahaastattelua jokaisen ankkuritiimin jäsenen kohdalla. Litteroitua materiaalia oli kuitenkin sen verran paljon, että kävin jokaisen litteroinnin tarkasti läpi, poimin jokaisesta litteroinnista tutkimuskysymyksiini tärkeät ydin asiat ylös ja lopuksi karsin ylimääräiset asiat pois. Tämän jälkeen kokosin teemoittain lomakkeita, johon keräsin jokaisesta haastatteluista vastauksia. Tämä mahdollisti vertailemaan haastateltavien sanomisia ja näkemään asioiden yhtäläisyydet ja eroavaisuudet. Haastattelujen materiaalit hävitin tutkimuksen valmistuttua.

4 TUTKIMUKSEN TULOKSET

Tässä luvussa esittelen tutkimustulokset, jossa vastasin alussa laatimiini tutkimuskysymyksiin. Ensimmäisen tutkimuskysymyksen tarkasteli moniviranomaisyhteistyön tämänhetkistä tilaa ja sen merkitystä Salon ankkurissa. Teemahaastattelut olivat hyvä valinta tutkimukseeni, sillä haastattelujen kautta oli helppo syventyä aiheisiin ja tarvittaessa myös laajentaa teemaa. Ensimmäisen teeman kautta sain tietoa myös ankkuritoiminnan tekemästä yhteistyötä muiden sektoreiden välillä, jota avaan omassa alaluvussa. Toinen tutkimuskysymys pureutui sijainnin merkitykseen niin yhteistyön kuin turvallisuudenkin kannalta, kun koko tiimi on sijoitettuna Salon poliisiasemalle. Viimeisessä tutkimuskysymyksessä tarkasteltiin toiminnan mahdollisia kehittämisideoita sekä tulevaisuuden näkymiä.

4.1 Moniviranomaisyhteistyö ja sen merkitys Salon ankkurissa

Haastateltavat 1, 2 ja 3 ovat kaikki sitä mieltä, että Salon ankkuritiimissä yhteistyö on tällä hetkellä hyvällä tasolla. Sama tiimi on työskennellyt yhdessä vuoden 2019 alusta ja toiminta on koettu hyväksi ja toimivaksi. Haastateltavat kokevat, että myös luottamus on hyvällä tasolla.

Haastateltava 3 on psykiatrinen sairaanhoitaja ja hänen mielestään tiimin sisällä yhteistyö toimii todella hyvin ja keskustelu on jouhevaa. Kun yksin pohtii jotain, eikä meinaa löytää asiaan ratkaisua, niin saa nopeasti tiimin tuen asiaan kuin asiaan. Yksi tärkeä seikka, miksi yhteistyö toimii Salon ankkurissa, on se, että Salon poliisiasema on pieni laitos. Verrattaessa Turun pääpoliisilaitokseen, jossa on paljon henkilökuntaa ja asiakaskuntaa, jonka vuoksi toiminta on jossain määrin kasvottomampaa.

”Täällä Salossa tuntee ja tietää ihmiset ja luulen, et se on yks syy miksi homma toimii täällä.”(H3)

Mitä muuta yhteistyöhön tulee, niin kaikilla on tiimissä omat roolit. Rooli psykiatrisena sairaanhoitajana on aivan eri kuin poliisin rooli. Kun työssä kohdataan esimerkiksi väkivallan tekijä, niin poliisi ei voi olla samalla tavalla ymmärtäväinen kuin henkilö psykiatrisen sairaanhoitajan roolissa. Tärkeintä on kuitenkin keskustella asioista ja saada paras mahdollinen toimintatapa millä lähdetään tapausta viemään eteenpäin. Asiakas on kuitenkin tärkein, ja meidän jokaisen tiimiläisen pitää joustaa ja pitää mielessä yhteinen päämäärä.

Haastateltava 2 on sosiaalityöntekijä Salon ankkurissa ja hänen mielestään tiimin kesken tiedonvaihto on todella nopeaa. He eivät laita tiedonsaantipyyntöjä, niin kuin normaalisti. Toiminta menee niin, että poliisi, sosiaali- tai terveystalveluiden edustaja katsoo omista järjestelmistä tarvittavat tiedot, jonka jälkeen tieto jaetaan. Näin tarvittavat tiedot ovat helposti ja nopeasti saatavilla. Tarvittaessa tehdään pyynnöt, jos tiedot tarvitaan kirjallisena.

”Nopea tiedonvaihto on osa meidän työskentelyä. Se tekee työskentelystä nopeampaa ja joustavammaksi ja me nähdään se kokonaistilanne paljon paremmin.”(H2)

Jossain määrin nopea ja helppo tiedonjako voi olla myös ongelmallista, sillä kaiken pitäisi olla läpinäkyvää. Ankkuritoiminta on lähtökohtaisesti myös poliisin työtä, joka ei aina ole, eikä voi olla läpinäkyvää.

”Tiedonkäsittely on meidän vahvuus tässä työryhmässä, mutta myös haaste, että miten me toimittaisiin mahdollisimman oikein ja mahdollisimman läpinäkyvästi ja avoimesti.”(H2)

Sosiaalityöntekijä näkee sosiaalitoimen kirjaukset, eli onko kirjauksissa esimerkiksi aikuisilla palveluita, taloudellista tukea tai onko tehty lastensuojeluilmoituksia ja mihin ne liittyvät. Terveystalveluiden edustaja näkee terveystiedot, niin lasten kuin aikuisten. Poliisi taas voi tarkastaa, onko asiakkaalla aiempaa rikostaustaa. Se on todella kattava määrä tietoa, mitä ankkuritiimi voi yhteistyössä saada. Tieto on yksi tärkeimpiä elementtejä toimivaan yhteistyöhön ja kattavampaan asiakkaan auttamiseen.

Tutkijana ja ankkuripoliisina toimiva haastateltava 1 on sitä mieltä, että ankkuritoimintaa ei olisi ilman yhteistyötä.

”Toiminnan kantavia ajatuksia on ollut, että saadaan asiakkaalle näyttämään tämä yhden luukun periaatteena.”(H1)

Asiakkaan ei tarvitse käydä samaa asiaa selvittämässä eri viranomaisen kanssa, vaan asia hoituu Salon poliisiasemalla. Samalla luukulla on myös tarjota mielenterveystalveluja, jos niille on tarvetta.

Myös Sisäministeri Kai Mykkänen tukee samaa ajatusta yhden luukun periaatteesta:

”Moniammatillisuus tuottaa tuloksia, sillä siinä oireilevaa nuorta tai lähisuhdeväkivallasta kärsivää perhettä katsotaan kokonaisuutena ja viranomaisten toimet saadaan pelaamaan samaan kierteestä pois pääsyn maaliin. Erityisesti

tapauksissa, jossa ongelmat ovat kasaantuneet, yhden luukun periaatteen palvelut ovat parhaita. (Ankkuritoiminta, luettu 2.11.2020.)

Salossa ankkuritoiminta rakentuu hyvin pitkälle poliisin ja sosiaalityöntekijän varaan, mutta psykiatrisen sairaanhoitajan rooli on koko ajan kasvussa. Yhteistyö korostuu tapauksissa, jossa on esimerkiksi nuori, joka on ollut useamman vuoden jo sosiaalipalveluiden asiakkaana.

”Ei sille varmaan tee mitään hyvää, jos sillä on juopot vanhemmat, jotka on sitä kaltoin kohdellu ja poliisi tulee vielä huutamaan siihen, että eihän tästä nyt tule yhtään mitään.”(H1)

Tällaisissa tapauksissa on tärkeä sovittaa oma rooli ja toiminta siihen, mitkä ovat asiakkaan taustatiedot. On myös tärkeä yrittää lukea asiakasta, että mikä sille olisi hyväksi ja mikä ei.

”Toisaalta se on sitä vastuun opettamista, että tehty mikä tehty ja nyt sit pitää hoitaa se vain pois. Et ei sitä mitään tietenkään saa anteeksi, vaikka on ankkurin asiakas.”(H1)

Jokainen ankkuriin tullut tapaus on tarkasti läpikäytävä ja punnittava, mennäänkö rikos edellä vai tuodaanko rikosprosessin rinnalle esimerkiksi sovittelu. On tärkeä jutella tiimin sisällä, mikä edellä edetään. Ottaako poliisi asiakkaaseen yhteyttä, vai olisiko parempi, jos sosiaalityöntekijä on ensin yhteydessä, jonka jälkeen arvioidaan tilanne uudelleen, miten jutussa on järkevä edetä asiakkaan kannalta.

”kun se tieto on saatavissa ja käytettävissä, niin joskus on selvää, että tämä kyseinen henkilö ei hyödy mitenkään siitä rikosprosessista, vaikka se läpi pitääkin käydä.”(H1)

Haastateltava 3 mielestä paras tilanne olisi se että, ankkurissa olisi poliisista, sosiaalipuolelta ja terveystalvuluista kokoaikainen työntekijä. Tämä on ollut alkuperäinen tarkoitus. Eri tietokannat ja palvelut parantavat yhteistyötä ja helpottaa työskentelyä ja auttamista.

”Turhalta työltä säästytään paljon, kun voidaan jakaa tietoa ja keskustella avoimesti kun olemme saman paikkaan sijoitettuna.”(H3)

4.2 Ankkurin yhteistyö rikostorjunta- sekä valvonta- ja hälytyssektorin kanssa

Rikostorjunta. Haastateltavien 2 ja 3 mielestä yhteistyö ankkurin ja rikostorjunnan välillä on hyvällä tasolla. Ankkuritiimi ja rikostorjunta sijaitsevat poliisilaitoksella molemmat

yläkerrassa, mutta eri siivessä. Yhteiset kahvitaumat luovat luottamusta ja tulee helpommin juteltua ja vaihdettua tietoa tutkijoiden kanssa. Tutkinta myös kysyy ja konsultoi ammattitaitoon liittyviä asioita matalalla kynnyksellä.

Haastateltava 2 nostaa esille, että yhteistyö voisi silti olla aina parempaa ja itse myös aktiivisempi.

”Toki ajan mittaan, kun tulee porukka tutuksi niin yhteistyökin helpottuu. Kun porukka vaihtuu ja tulee uusia tutkijoita, niin homma lähtee vähän niin kuin alusta.”(H2)

Haastateltava 2 on paljon tekemisissä rikostorjunnan kanssa ja tekee yhteistyötä erityisesti kuulusteluissa, kun kyseessä on alaikäinen, perhe- tai lähisuhdeväkivaltatapaus. Rikostorjunnan puolelta saatetaan tulla myös kysymään neuvoa esimerkiksi lastensuojeluilmoituksen tekemiseen.

Haastateltava 1 mielestä yhteistyö rikostorjunnan kanssa on erilaista, koska on ollut osa rikostorjunnan porukkaa pitkään, eikä hän huomaa siinä niin suurta raja-aitaa.

Hän nostaa silti esille sen, että edelleen myös rikostorjunnan puolelta tulee osittain sellaista fiilistä, että he ei aivan täysin ymmärrä ja hyväksy tätä toimintaa ja ovat myös eri linjoilla asioista.

”yksikin sanoi minulle joskus suoraan, että ei ymmärrä yhtään tätä toimintaa. Sanoi sen ihan asiallisesti, eikä siinä mitään. Mielenpitoita saa olla.”(H1)

Yleensä tällaiset mielipiteet johtuvat siitä, että ei tiedetä mitä ankkurissa oikeasti tehdään. Tämän vuoksi ei myöskään uskota malliin, että tämänkaltaisen toiminta voi oikeasti toimia. Yksi tekijä siihen on myös se, että juttupinot ovat huomattavasti pienempiä kuin muiden tutkijoiden. Se helposti vaikuttaa ajattelumalliin, että on vähemmän töitä. Sitä ei kuitenkaan nähdä, kuinka paljon pitää olla yhteydessä eri tahoihin, sopia tapaamisia ja kuinka paljon tulee puheluita esimerkiksi kouluilta.

Valvonta- ja hälytyssektori. Kaikki haastateltavat ovat lähtökohtaisesti sitä mieltä, että ankkuritoiminta ja valvonta- ja hälytyssektori tekevät ihan liian vähän yhteistyötä. Jokainen nostaa myös esille yhteisen seikan, miksi yhteistyö on mahdollisesti vähäistä. Salon poliisiasemalla valvonta- ja hälytyssektorin tilat ovat alakerrassa ja rikostorjunta sekä

ankkuritoiminta ovat yläkerrassa. Kahvihuoneet ovat erillään ja kahvihuone on se paikka, missä sietä tietoa jaetaan puolin ja toisin. Haastateltavat 1 ja 4 nostavat esille esimerkkinä Lohjan poliisiaseman, jossa on yhteinen kahvihuone. Siellä näkyy hyvä ja aktiivinen yhteistyö sekä arvostus ankkuritoimintaa kohtaan. Siellä myös tieto kulkee nopeasti joka suuntaan.

Haastateltavien 1,3 ja 4 mielestä yhteistyön vähäisyyteen vaikuttaa myös se, että ankkuritoiminta on edelleen monelle tuntematon ja tämän vuoksi sitä väheksytään eikä pidetä oikeana poliisin työnä. Salon ankkuritoiminta ei ole monen mielestä tarpeeksi näkyvää ja se vaikuttaa eriäviin mielipiteisiin myös sen toiminnasta.

Myös vinkkitietoa nuorista tulee kentältä ihan liian vähän.

”Mielessä on ollut, että pitäisi kentän porukalle sanoa, että laittaisivat vaikka sähköpostia tai muuten kertoisivat havaintoja, jos keikoilla on nuorisoa, jotka aiheuttaneet hämminkiä.”(H1)

Kenttä on kuitenkin siellä, missä myös nuorisoa on, ja tämän vuoksi olisi kiva saada tietoa myös ankkurin tietoon.

”Tieto on vaan tässä niin tärkeä elementti, ei me pystytä puuttumaan yhtään mihinkään, jos me ei tiedetä. Ja pahimmassa tapauksessa me puututaan väärään tietoon.”(H1)

Haastateltava 2 on sitä mieltä, että yhteistyö valvonta- ja hälytyssektorin kanssa paranee, kun tutustuu kentän työntekijöihin paremmin. Se myös mahdollistaa tiedon vaihdon puolin ja toisin. Kentällä on todella paljon erilaista tietoa, mitä ei välttämättä missään järjestelmissä ole. Tämän lisäksi he saattavat tietää, minkälainen arki on perheessä tai ketä tietyissä asunnoissa pyörii. Haasteena on se, että ei aina tiedä keneltä kysyä tai ketä on työvuoroissa.

”Joskus on tapauksia, että sosiaalipuoli ei saa tarpeeksi tietoa, jotta voisi puuttua asiaan, niin kentältä voi saada todella tärkeää tietoa. Se on ns. ”hiltajasta” tietoa.”(H2)

4.3 Sijainnin merkitys yhteistyöhön ja turvallisuuteen

Sijainnin merkitys yhteistyöhön. Haastateltava 1 on sitä mieltä, että toiminnan pitää ehdottomasti olla samassa paikassa, Salon poliisiasemalla. Jos toimintaa kutsutaan ankkuritiimiksi, niin se myös edellyttää, että toiminta on samassa tilassa ja töitä tehdään tiiminä.

”Ollaan yhdessä, ollaan paljon tekemisissä, sitä kautta opitaan toisiamme ja tapojamme ja edustamiemme organisaatiomme tapoja. Siitä se Ankkuritiimi tulee käytännön tasolla.”(H1)

Hän nostaa esille myös luottamuksen. Kun on luottamusta tiimin kesken ja toisten ammattitaitoon, on myös yhteiset tavoitteet. Ankkurin tarkoitus on yhdessä löytää keino päästä yhteiseen päämäärään. Ennen tätä nykyistä sosiaalityöntekijää, oli tiimissä sosiaalityöntekijä, joka oli vain puolet työajasta paikalla. Se teki työstä raskasta ja hankalaa, kun aikataulut ei sopineet ollenkaan yhteen, ja piti osakseen hoitaa asioita puhelimitse.

Haastateltava 2 mielestä on myös erittäin tärkeää, että ankkuritiimi työskentelee samassa paikassa, sillä molemminpuolinen hyöty korostuu.

”Ns. ”hiljainen tieto” on aika hankala käsite, mutta minun arviointeihin vaikuttavat, mitä näen ja kuulen. Tämä on pieni kaupunki ja ne tietyt nimet kuuluvat ja toistuvat ja sitten jos niihin liittyy esimerkiksi lapsia niin kyllä minä olen paljon herkemmällä korvilla niissä tapauksissa. Jos olisin muualla sijoitettuna, niin en välttämättä kuulisi ja näkisi yhtä paljon asioita.”(H2)

Haastateltava 3 on samoilla linjoilla muiden haastateltavien kanssa, että sijainnilla on iso merkitys.

”Jos me ei oltais kaikki täällä, niin eihän se silloin olisi enää tiimityötä.”(H3)

Haastateltava 3 on tähän asti tehnyt puolikasta työaikaan tiimissä, jonka lisäksi yhteistyötä tehdään soittelemalla ja olemalla muuten tiiviisti yhteistyössä. Hänen mielestään, jos tiimiä ei olisi sijoitettuna Salon poliisiasemalle, niin yhteistyö hiipuisi pois. Hänen mielestään on tärkeää, että toiminta on nimenomaan Salon poliisiasemalla, sillä se antaa hommalle myös vähän ryhtiä. Sijainnilla on iso vaikutus myös nuoriin asiakkaisiin, kun he joutuvat tulemaan poliisiasemalle.

Sijainnin merkitys turvallisuuteen. Haastateltavat 2 ja 3 ovat sitä mieltä, että he kokevat olonsa turvalliseksi, kun he ovat sijoitettuna poliisiasemalle. Haastateltava 1 on itse poliisi ja on sitä mieltä, että on apuna sosiaalityöntekijälle ja psykiatriselle sairaanhoitajalle, jos he tarvitsevat apua hankalien asiakkaiden kanssa.

”Minä olen myös tässä vieressä ja lähellä, niin minun ei tarvitse olla itse puhuttelussa mukana. Olen tässä omassa huoneessa vieressä, ja näistä ovista kun kovat äänet kuuluu läpi, niin olen tavallaan myös koko ajan käytettävissä, jos minua tarvitaan.”(H1)

Poliisilaitoksen etuna on myös se, että tapaamiseen on helppo saada apua muilta poliiseilta, jos ankkuripoliisi ei ole paikalla.

Haastateltavat 2 ja 3 ovat sitä mieltä, että järjestely on todella turvallinen ja he kokevat olonsa turvalliseksi. Haastateltava 2 kertoo, että hänelle tulee välillä hankaliakin selvityksiä, jossa on taustalla väkivaltaa. Tämän vuoksi hän tapaa kyseisiä asiakkaita mieluummin poliisiasemalla kuin kaupungintalolla.

Haastateltava 3 ei yleensä ota keskusteluihin poliisia mukaan, koska silloin rikoksentekijät eivät puhu mitään. Ankkuripoliisi on yleensä viereisessä huoneessa, jonka hän on kokenut riittäväksi. Hänellä on ollut pari sellaista tapausta, jossa asiakas on riehunut ja ollut muutenkin epävakaa. Kun ankkuripoliisi ei ole ollut paikalla on hän kysynyt tutkinnan puolelta poliisia avuksi keskusteluun. Se antaa myös helposti asiakkaalle signaalin, että poliisi on paikalla, eikä väkivalta ole sallittua täällä.

”En mä yleensä pelkää asiakkaita, mutta sitten kun tulee ihan uusi asiakas, jota en tunne niin kyllä mä yritän vähän katsoa, että ankkuripoliisi olisi paikalla omassa huoneessaan tuossa vieressä.”(H3)

4.4 Yhteistyön kehittäminen ja tulevaisuuden näkymät

Yhteistyön kehittäminen. Haastateltavat 1, 2 ja 3 ovat sitä mieltä, että vaikka yhteistyö on tällä hetkellä todella hyvällä tasolla, niin silti toimintaa voi kehittää yhä paremmaksi. Haastateltavien 2 ja 3 mielestä erityisesti ankkuritoiminnan yhteistyötä niin rikostorjunnan kuin valvonta- ja hälytyssektorin kanssa pitäisi saada kehitettyä, sen ollessa tällä hetkellä varsinkin kentän kanssa todella huonolla tasolla.

Haastateltava 1 kertoo käynnissä olevasta työnohjauksesta, jonka kautta tiimi saa kehitettyä itseään ja kommunikaatioita. Tiimi on myös keskustellut ja suunnitellut pitävänsä enemmän palaveriteita, jonka tarkoituksena on istua kunnolla alas ja suunnitella toimintaa, kun kaikki ovat paikalla. Hän ei osaa sanoa ankkuritiimin kehittämiseen sen enempää mitään, sillä se on hänen mielestään hyvällä tasolla.

Haastateltava 2 on samoilla linjoilla, että toimintaa on pyritty kehittämään eteenpäin keskustelemalla. Hän nostaa esille myös työnohjauksen ja kehittämispäivät. Tämän lisäksi

järjestetään ankkureiden omia kehittämispäiviä, joissa ovat kaikki Lounais-Suomen poliisin alaiset ankkurit. Kehittämispäivien tarkoituksena on tuoda esille valtakunnallista tietoa, mihiin suuntaan toimintaa halutaan viedä. Päivillä tulee paljon tietoa ilmiöistä ja jokainen tuo sitä omaa paikallista toimintatapaa esille. Toiminta on hyvin erilaista eri laitoksilla, sillä siihen vaikuttavat ketkä sitä tekee, alueen tarpeet sekä erilaisuudet.

Haastateltava 3 mielestä yhteistyötä parantaisi huomattavasti se, että koko tiimi olisi koko-aikaisesti pelkästään ankkurissa. Hän nostaa myös esille sen, että pitäisi istua tiimin kesken alas ja suunnitella toimintaa yhdessä. Elokuusta 2020 lähtien tilanne helpottuu, kun myös hän tulee olemaan sijoitettuna Salon poliisiasemalle koko-aikaisesti. Muutos tulee helpottamaan aikataulujen sovittelua yhteen sekä toiminnan kehittämistä eteenpäin.

Tulevaisuuden näkymät. Tulevaisuus näyttää hyvältä jokaisen haastateltavan mielestä, sillä ankkuritoiminta on tällä hetkellä hyvällä tasolla. Lisää näkyvyyttä tulisi saada, jotta myös muut kuin vain ankkuritiimi näkisivät toiminnan hyödyt. Olisi erityisen tärkeää tehdä tulevaisuudessa enemmän käyntejä kouluille ja saada kontakteja niin nuoriin kuin myös perheisiin ja maahanmuuttajiin.

Haastateltava 1 uskoo, että ankkuritoiminta on tullut jäädäkseen. Ankkuritoimintaan on panostettu niin paljon Sisäministeriön tasolta asti ja havaittu systeemi hyväksi. Tosin, toiminnan kannalta pitäisi olla enemmän kouluissa ja näkyvissä. Olisi tärkeää olla enemmän nuorison kanssa ja hakea positiivisia kontakteja. Jos resurssit olisivat paremmat, ankkuritoiminnasta voitaisiin saada pienemillekin paikkakunnille monipuolinen paketti. Olisi koulukäyntejä, tapaamisia, haalarihommaa ja myös lasten ja nuorten puhutuksia. Jotta pystyisi tekemään monipuolisemmin hommaa, niin sisällä kuin ulkona haalarihommissa, niin siihen tarvitsee melkein aina kaverin. Siinä vaiheessa pitäisi myös resursseja nostaa ja varsinkin kun kentältä ei voi ihan ketä tahansa ottaa. Tähän toimintaan tarvitaan henkilö, jolla on kiinnostusta tätä tekemään ja sitä ei valitettavasti kaikilla ole.

Haastateltava 2 kokee, että olisi erityisen tärkeä tuntee ja saada positiivinen kontakti henkilöihin, jotka tekevät paljon rikoksia, maahanmuuttajanuoriin sekä heidän perheisiinsä, jotta voitaisiin mennä sinne kotiin ja olla yhteydessä heihin. Hänen mielestä on tärkeää panostaa juuri näihin perheisiin myös tulevaisuudessa, sillä maahanmuuttajanuorten sitouttaminen yhteiskuntaan on radikalisoitumisen ennaltaehkäisyä ja luottamusta herättävällä viranomaisyöskentelyllä on siinä iso rooli.

Ankkuritoiminnan mittaaminen on edelleen tänä päivänäkin haastavaa. Kun saataisiin edes jotain mitattua ja näytettyä, kuinka paljon toiminnasta on oikeasti hyötyä ja paljonko säästetään rahaa yhteiskunnalta, niin silloin olisi myös päättäjän helppo sanoa, että antaa mennä vain ja ehkä mahdollisesti jossain kohtaan myös resursseja voitaisiin nostaa.

”Se on kuitenkin pieneltä laitokselta iso panostus, että yks ukko istuu täällä sivussa tekemässä tätä hommaa.”(H1)

Haastateltava 3 mielestä ennakkoluuloa toimintaa kohtaan on yhä tänä päivänäkin, eikä poliisit pidä toimintaa oikeana rikospoliisin työnä. Tämä on yksi syy siihen, miksi tietyn tyyppiset ihmiset eivät hae tähän hommaan. Tulevaisuuden näkymät ovat kuitenkin hyvät, sillä uudella sukupolvella on ihan eri asenne asioita kohtaan, joka voi muuttaa jatkossa yleisesti ajatusmaailmaa ennalta estävää työtä sekä ankkuritoimintaa kohtaan.

5 POHDINTAA

Tässä luvussa esittelen johtopäätökset tutkimustulokseni pohjalta sekä pohdin luotettavuutta reliabiliteetin ja validiteetin avulla. Lopuksi tarkastelen vielä työni onnistumista ja mahdollisia jatkotutkimusideoita, joita mieleeni on tullut opinnäytetyöprosessin aikana.

5.1 Johtopäätökset

Opinnäytetyöni tarkoitus oli tutkia Salon ankkuritoiminnan tämänhetkistä tilaa sekä yhteistyön merkitystä. Tavoitteena oli tuoda esille yhteistyön merkitys sijainnin ja turvallisuuden kannalta sekä keskittyä mahdollisiin kehityskohteisiin ja tulevaisuuden näkymiin.

Työni ensimmäisessä pääluvussa avasin lukijalle aiempia tutkimuksia, jossa esittelin Ikosen ja Kinnusen opinnäytetyöt. Käytin heidän tutkimustuloksia ja havaintoja myös oman tutkimukseni johtopäätösten tukena.

Tutkimuksessani tuli esille, että yhteistyö Salon ankkuritiimissä on tällä hetkellä erittäin hyvällä tasolla. Erityisesti sijaintia pidettiin tärkeänä yhteistyön onnistumiselle, koko tiimin ollessa sijoitettuna Salon poliisiasemalle. Tämä mahdollistaa tiiviin yhteistyön, nopean ja helpon tiedon jakamisen sekä luottamuksen rakentumisen. Toimintaa ei voisi kutsua yhteistyöksi, jos tiimi olisi sijoitettuna eri rakennuksiin. Haastateltavat pitivät erityisen tärkeänä sitä, että toiminta näyttäytyy asiakkaalle yhden luukun periaatteena, joka onnistuu ainoastaan, kun yhteistyö ja yhteiset päämäärät ovat oikealla tasolla.

Myös Ikosen tutkimuksessa ilmeni, että sijainnilla on iso merkitys toimivaan yhteistyöhön. Ikosen haastattelemat sosiaalipäivystyksen sekä poliisin edustajat olivat sitä mieltä, että yhteistyöhön toimivuuteen vaikuttaa merkittävästi se, että molemmat ovat sijoitettuna poliisiasemalle. Yhteydenpito ja tiedonvaihto toimii paremmin, jonka lisäksi on huomattavasti matalampi kynnys mennä kysymään asioista puolin ja toisin. (Ikonen 2019, 24-25.) Kinnunen nosti työssään sijainnin merkityksestä yhteistyöhön nimenomaan moniammatillisesta näkökulmasta. Hänen haastateltavat ankkurin jäsenet ovat sitä mieltä, että yhdessä tekemistä ja aikataulujen sovittamista helpottaa, kun työpisteet sijaitsevat lähekkäin. (Kinnunen 2019, 37-38.)

Vaikka tutkimuksessani ei ilmennyt huonoja puolia ankkuritiimin yhteistyöstä, niin jokainen tiimin jäsen oli kuitenkin sitä mieltä, että toimintaa voi aina suunnitella ja kehittää parempaan. Haastatteluissa nousi kehityskohteiksi yhteiset palaverit, joissa olisi tarkoitus suunnitella ja kehittää toimintaa eteenpäin. Yhteistyön kehittymistä edesauttaisi myös se, että koko tiimi olisi kokoaikaisesti sijoitettuna Salon poliisiasemalle. Yhteistyötä muiden sektorien kanssa tulisi myös kehittää parempaan, sen ollessa lähes olematonta erityisesti valvonta- ja hälytyssektorin kanssa. Kinnusen tutkimustulokset puhuvat myös sen puolesta, että ankkuritoimintaa voitaisiin kehittää parempaan suuntaan erilaisilla työnohjauksilla ja koulutuksilla. Tämän lisäksi olisi erityisen tärkeää, että työkuormitusta ei tulisi muualta, vaan kukin tiimin jäsen pystyisi keskittymään kokoaikaisesti vain ankkuriin. (Kinnunen 2019, 37-41.)

Haastatteluiden perusteella tulevaisuus näyttää hyvältä. Ennalta estävä työ on hyvällä tasolla ja selvästi tullut jäädäkseen. Vaikka toiminta on tällä hetkellä hyvällä tasolla, niin haastateltavien mielestä tulevaisuutta ajatellen olisi tärkeää lisätä koulukäyntejä sekä kontakteja niin nuoriin, perheisiin kuin maahanmuuttajiinkin. Haastateltavien mielestä se edistäisi luottamusta viranomaistyöskentelyä kohtaan, joka on yksi ennalta estävän työn tärkeimpiä tehtäviä.

5.2 Reliabiliteetti ja validiteetti

Tutkimuksen luotettavuutta mitataan yleensä reliabiliteetilla ja validiteetilla. Reliabiliteetti tarkoittaa tulosten pysyvyyttä, eli jos tutkimus uusitaan, saadaan samat tutkimustulokset. Validiteetti taas tarkoittaa sitä, että tutkitaan oikeita asioita. Validiteetti liittyy tutkimuksen suunnitteluun ja myös siihen, että aineiston analyysi tehdään oikein. (Kananen 2017, 175-176.)

Laadullisen tutkimuksen luotettavuustarkastelussa yksi tärkeimpiä kriteereitä on riittävä dokumentaatio. Luotettavuustarkasteluun on näin ollen varauduttava jo työn suunnitteluvaiheessa, eikä sitä saisi jättää työn loppuun. (Kananen 2017, 176.) Pääluvussa 4 ”Tutkimuksen toteuttaminen” kuvasin käyttämäni tutkimusmenetelmän ja perustelin myös sen hyvin. Kyseisessä luvussa kerroin myös millä tavalla keräsin ja käytin tietoa sekä esittelin haastateltavat henkilöt. Säilytin haastatteluissa keräämäni materiaalin toteutumisvaiheessa, jotta tulosten luotettavuus ja aineiston aitous on voitu todentaa.

Tarkastellessa luotettavuutta voidaan todeta, että tutkimuksessani informantit eli haastateltavat kohdehenkilöt vahvistivat tietojen oikeellisuuden. Koska haastateltavat valittiin tutkimukseen harkinnanvaraisella otannalla, lisäksi se myös osaltaan tutkimuksen luotettavuutta. Työni edetessä lähetin jokaiselle haastateltavalle työni ja tutkimustulokset luettavaksi. Haastateltavat saivat tutustua tutkimustuloksiin rauhassa ja antaa myös palautetta työstäni. Informantin vahvistuksen lisäksi tutkimuksen yhtenä luotettavuuskriteerinä voidaan käyttää vahvistettavuutta (Kananen 2017, 177-178). Tämä ilmenee työssäni siten, että koostin teoreettisen viitekehyksen eri tietolähteitä käyttäen. Vertasin myös eri lähteistä kerättyä tietoa omiin tulkintoihin ja tutkimustuloksiin, jotka puhuivat vahvasti luotettavuuden puolesta.

Saturaatio on yksi laadullisen tutkimusmenetelmän luotettavuuden vahvistamiskeino. Siinä eri lähteiden tarjoamat tutkimustulokset alkavat toistua. (Kananen 2017, 179.) Tässä tutkimuksessa saturaatio oli suhteellisen korkea, sillä samat asiat, kuten sijainnin vaikutus yhteistyöhön, luottamus, sekä nopea ja tehokas tiedonvaihto toistuivat haastattelussa, vaikka kaikilla haastateltavilla oli eri taustat.

Luotettavuuskriteereiden valossa voidaan todeta, että kokonaisluotettavuus on hyvällä tasolla. Jos sama tutkimus toistettaisiin, niin tutkimustulokset olisivat yhteneväiset. Dokumentoin tarkasti työni, käytin luottavia ja mahdollisimman tuoreita lähteitä sekä perehdyin muihin aihepiirissä tehtyihin opinnäytetöihin, teoksiin ja artikkeleihin.

5.3 Työn onnistuminen

Ottaen huomioon, että tämä on ensimmäinen opinnäytetyöni, koen onnistuneeni tutkimuksessa suhteellisen hyvin. Onnistuin vastaamaan tutkimuksen alussa esitettyihin tutkimuskysymyksiin ja tuomaan omien tutkimustulosten lisäksi myös aiempien tutkimuksien kautta lisätietoa aiheesta. Tutkimusmenetelmän valinta oli onnistunut, sillä Salon ankkuritiimi koostuu kolmesta ammattilaisesta, jotka kaikki haastattelin teemahaastattelua käyttämällä. Rajasin työni keskittymään ainoastaan Salon poliisiasemalla toimivaan ankkuritoimintaan, jonka vuoksi mikään muu tutkimusmuoto ei olisi ollut järkevä valinta. Teemahaastatteluilla sain tarkkaa ja syvällistä tietoa, mitä mistään muualta ei voi saada kuin ammattilaisilta, jotka kyseistä työtä tekevät päivittäin. Tämän lisäksi halusin tietää hieman ankkuritoiminnan yhteistyötä muiden sektorien kanssa, jonka vuoksi haastattelin yhden kenttämiehen Salon poliisiasemalta.

Jatkotutkimusideoita kyseisestä aiheesta voisi keksiä lukemattomia määriä, sillä aihe on tällä hetkellä hyvin ajankohtainen ja tärkeä. Tutkimuksen aikana nousi esille, että ankkuritoimintaa ei vielä arvosteta eikä pidetä oikeana poliisin työnä. Tätä seikkaa olisi mielenkiintoista tutkia ja selvittää, että miten toimintaa voitaisiin saada näkyvämmäksi ja miten arvostusta saataisiin nostettua ennalta estävää työtä ja ankkuritoimintaa kohtaan. Toin työssäni esille myös sen, että ankkuritoimintaa tehdään valtakunnallisesti eri puolella Suomea, mutta toimintatavat ja tiimin kokoonpano voi vaihdella hyvinkin paljon kaupungin, alueen ja tarpeiden mukaan. Yhtenä tutkimusideana olisi tutkia ison ja pienen kaupungin eroja, miten paljon resurssit ja toiminta eroavat toisistaan ja miten kyseiset seikat vaikuttavat toimintaan. Aiheesta voisi keksiä myös paljon tilastollisia tutkimuksia, sillä jo omassa työssäni tuli ilmi, että Salossa nuorisorikollisuus on yleisellä tasolla laskenut vuodesta 2015 vuoteen 2019, kun Salon ankkuritoiminta on aloitettu. Olisi mielenkiintoista tietää, mitkä seikat ovat vaikuttaneet nuorisorikollisuuden laskuun, mikä osuus ankkuritoiminnalla on siihen ja miltä mahdollisesti tulevaisuus näyttää tilastojen valossa.

LÄHTEET

Ankkuritoiminnan kehittyminen, Luettavissa:

<https://ankkuritoiminta.fi/-/ankkuritoiminta-kehittyy>. Luettu 2.11.2020

Elonheimo, Henrik 2010: Nuorisorikollisuuden esiintyvyys, taustatekijät ja sovittelu. Turun yliopisto, oikeustieteellinen tiedekunta, oikeussosiologian ja kriminologian oppiaine. Väitöskirja

Esitutkintalaki, ajantakainen lainsäädäntö 22.7.2011/805

<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110805#L1P2>

Eskola, Jari & Suoranta Juha, 1998: Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere, Vastapaino. Luettavissa:

<https://www.ellibslibrary.com/reader/9789517685047>. Luettu 3.11.2020

Haikansalo, Anu & Korander, Timo, 2020: Opinnäytetyöohje

https://www.polamk.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/intermin/embeds/polamkwwwstructure/61114_ONohje2019.pdf?845b02a157a1d688

Heinonen, Marjo 2017. Ankkuri-toiminta: Uhka vai mahdollisuus parempaan huomiseen? Tampere: Poliisiammattikorkeakoulu

Hirsjärvi, Sirkka & Hurme, Helena 2017. Tutkimushaastattelu: Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki, Yliopistopaino

Ikonen, Antti 2019. ”Kop, kop, hei, meil oli tällänen keikka” Poliisin ja sosiaalipäivystyksen yhteistyö Päijät-Hämeen alueella. Tampere: Poliisiammattikorkeakoulu

Kananen, Jorma 2015: Opinnäytetyön kirjoittajan opas – Näin kirjoitan opinnäytetyön tai pro gradun alusta loppuun. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu

Kananen, Jorma 2017: Laadullinen tutkimus – pro graduna ja opinnäytetyönä. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu

Kinnunen, Carita, 2019. Tutkimus moniammatillisen viranomaisyhteistyön toimivuudesta-Ankkuri-toiminta Hämeenlinnassa, Riihimäellä ja Päijät-Hämeessä. Diakonia-ammattikorkeakoulu

Kivivuori, Janne, Aaltonen, Mikko, Näsi, Matti, Suonpää, Karoliina & Danielsson Petri, 2018: Kriminologia: Rikollisuus ja kontrolli muuttuvassa yhteiskunnassa. Gaudeamus, Helsinki

Koski, Arto 2007: Salon seudun kymmenen kunnan kuntajakoselvitys. Luettavissa:

<https://salo.fi/wp-content/uploads/2020/04/Kuntajakoselvitys-hallinnon-ja-palvelujen-j%C3%A4rjest%C3%A4missopimus.pdf>. Luettu 3.11.2020

Moilanen, Tanja & Airaksinen, Matti & Kangasniemi, Mari 2019: Ankkuritoiminnan käsikirja, Sisäasiainministeriön julkaisuja 2019:16

http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/161483/SM_16_19_Ankkuritoiminnan_kasikirja.pdf?sequence=4

Niemi H. (toim.) 2018. Rikollisuustilanne 2017. Helsinki: Helsingin yliopisto

Poliisilaki, ajantasainen lainsäädäntö, 22.7.2011/872

<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110872>

Poliisi. Lounais-Suomen poliisilaitos. Luettavissa:

<https://www.poliisi.fi/lounais-suomi/yhteystiedot>. Luettu 6.10.2020

Poliisi. Lounais-Suomen ankkurit. Luettavissa:

<https://www.poliisi.fi/lounais-suomi/ankkuri>. Luettu 12.11.2020

Poliisi. Polstat, poliisin tulostietojärjestelmä. Luettavissa:

https://www.poliisi.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/intermin/embeds/polii-siwwwstructure/92216_Poliisin_tilastot_1.1.-30.6.2020.pdf?99bb86f1ac37d888. Luettu 23.11.2020

Poliisin tulostietojärjestelmä (Polstat) 2020: Tietolähteet, rikoksesta epäillyt henkilöt. Luettu 21.11.2020

Poliisin tulostietojärjestelmä (Polstat) 2020: Tietolähteet, rikokset. Luettu 22.11.2020

Rikoksantorjunta.fi, Ankkuritoiminta. Luettavissa:

<https://rikoksantorjunta.fi/ankkuri>. Luettu 9.10.2020

Salon kaupungin sosiaalipalvelut, Sointutiimi. Luettavissa:

<https://salo.fi/sosiaali-ja-terveyspalvelut/lasten-nuorten-ja-perheiden-palvelut/palveluohjaus-ja-palvelutarpeen-arviointi-sointu>. Luettu 22.10.2020

Salon kaupunki. Luettavissa:

<https://salo.fi/muuttajalle>. Luettu 6.10.2020

Sisäministeriön tiedote 41/2020: Poliisin ennalta estävällä toiminnalla edistetään yhteiskunnan ja ihmisten turvallisuutta. Luettavissa:

<https://intermin.fi/-/poliisin-ennalta-estavalla-toiminnalla-edistetaan-yhteiskunnan-ja-ihmisten-turvallisuutta>. Luettu 6.11.2020

Sisäasianministeriön julkaisu 30/2013: Ankkuri-malli moniviranomaisyhteistyössä, Sisäinen turvallisuus. Luettavissa:

<https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/79022/Ankkuri-malli%20moniviranomaisyhteisty%C3%B6ss%C3%A4.pdf>. Luettu: 11.12.2020

Sisäministeriö 2019: Enska, Poliisin ennalta estävän työn strategia 2019–2023. Luettavissa:

https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/161300/SM_3_19_ENSKA.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Sisäministeriön julkaisu 2020:8: Väkivaltaisen ekstremismin tilannekatsaus 2020 – arvio väkivaltaisen ekstremismin tilanteesta Suomessa 2019 ja kehityksen suunta. Luettavissa:

https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/162174/SM__2020_08.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Tuomi, Jouni & Sarajärvi, Anneli, 2018: Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki, Tammi. Luettavissa:

<https://www.ellibslibrary.com/reader/9789520400118>. Luettu 5.11.2020

Henkilölähteet:

Haastattelu 1.7.2020

Haastattelu 1.7.2020

Haastattelu 29.6.2020

Haastattelu 10.8.2020

Sähköpostikeskustelu sosiaaliohjaajan kanssa 1.10.2020 ja 27.10.2020